

جمهوری اسلامی ایران

قانون برنامه اول

توسعه اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی

جمهوری اسلامی ایران

(۱۳۶۸-۱۳۷۲)

R
KMН
۳۱۹۹
۷۷۸
۱۳۶۸
۱۲.ن

الله سالم يحيى

قانون برنامه اول
توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی
جمهوری اسلامی ایران
(۱۳۶۸-۱۳۷۲)

۱۳۶۸/۱۱/۱۱ مصوب
مجلس شورای اسلامی

چاپ سوم
۱۳۷۶

انتشارات سازمان برنامه و بودجه ۷۶/۰۰/۱۱

فهرست برگه

ایران. قوانین و احکام

قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۶۸-۱۳۷۲، مصوب ۱۱/۱۱/۱۳۶۸ مجلس شورای اسلامی. - تهران: سازمان برنامه و بودجه، مرکز مدارک اقتصادی - اجتماعی و انتشارات، ۱۳۷۶، ۱۳۶۸، ۰۰/۱۱/۷۶ ص. - (انتشارات سازمان برنامه و بودجه؛ ۱۳۶۸/۰۰/۱۱)

چاپ سوم

۱. ایران - سیاست اقتصادی - قوانین و مقررات. الف. برنامه اول توسعه اقتصادی - اجتماعی - فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۷۲-۱۳۶۸. ب. ایران. مجلس شورای اسلامی. ج. سازمان برنامه و بودجه. مرکز مدارک اقتصادی - اجتماعی و انتشارات. د. عنوان.

۱۳۶۸ ۱۴۲۳ / K

قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۷۲-۱۳۶۸

ناشر: سازمان برنامه و بودجه، مرکز مدارک اقتصادی - اجتماعی و انتشارات

چاپ سوم: ۲۰۰۰ نسخه، ۱۳۷۶

قیمت: ۳۰۰۰ ریال

چاپ و صحافی: مؤسسه زحل چاپ
همه حقوق برای ناشر محفوظ است.

R
KNH
۱۹۹۵

۱۳۷۱

۱۳۷۱

۱۲

سازمان مدیریت و برقاوه ریزی کشور

برای ارائه ملکیت انتشارات

۱۰۰.۰۰.۰۰

۱۰۰.۰۰

فهرست مطالب

صفحه

موضوع

۱. قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

۷ جمهوری اسلامی ایران

۲. قسمت یکم :

۲۹ الف - هدفهای کلی

۳۱ ب - خطمشی ها

۴۶ ج - تصویر کلان برنامه

۵۶ د - هدفهای کمی کلان

۵۷ ه - سیاستهای کلی

۳. قسمت دوم :

۷۱ جداول کلان

قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

ماده واحده - هدفهای کلی، خطمشی‌ها، هدفهای کمی، سیاستهای کلی، اعتبارات و برنامه‌های اجرایی برنامه اول جمهوری اسلامی ایران به شرح مندرج در قسمتهای (۱) و (۲) و پیوست شماره (۱) این قانون تصویب می‌گردد و دولت مکلف است برنامه مذکور را برای نیل به اهداف مندرج در آن اجرا نماید.

به دولت اجازه داده می‌شود از محل منابع پیش‌بینی شده در این قانون حداکثر تا مبالغ زیر را براساس جداول قسمت (۲) این قانون با رعایت قوانین و مقررات مربوط در جهت نیل به اهداف مصوب اختصاص دهد.

- اعتبارات سرمایه‌گذاری ثابت از محل درآمد عمومی ۸۱۸۹/۰ میلیارد ریال
- اعتبارات سرمایه‌گذاری ثابت از محل منابع داخلی شرکتها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت ۵۶۶۶/۸
- اعتبارات جاری از محل درآمد عمومی ۲۰۷۷۶/۵

تبصره ۱- به منظور تأمین قسمتی از اعتبارات عمومی برنامه اول، به دولت اجازه داده می‌شود تا در هر یک از سالهای برنامه، حداکثر تا مبالغ مندرج به شرح زیر:

سال ۱۳۶۸	۱۲۱۰	میلیارد ریال
سال ۱۳۶۹	۱۴۳۹	میلیارد ریال
سال ۱۳۷۰	۱۲۱۱	میلیارد ریال
سال ۱۳۷۱	۶۲۲	میلیارد ریال
سال ۱۳۷۲	۰	

از اعتبارات سیستم بانکی استفاده نماید.

تبصره ۲- در طول برنامه، دولت موظف است سیاستهای سالانه پولی و اعتباری را منحصر آ در چهار جو布 سیاستهای کلی برنامه تصویب نماید و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مكلف است از محل منابع سیستم بانکی، تسهیلات اعتباری لازم جهت سرمایه‌گذاری بخش غیر دولتی (عمومی، تعاونی و خصوصی) را در قالب جدول شماره ۴ قسمت دوم این قانون به منظور تحقق هدفهای برنامه فراهم آورد.

تبصره ۳- اعتبارات عمرانی مندرج در این قانون به شرح زیر بنا به پیشنهاد دستگاههای اجرایی و تأیید سازمان برنامه و بودجه و تصویب هیأت وزیران قابل افزایش خواهد بود.

الف- حداکثر ده درصد اعتبارات سالانه هر فصل از محل کاهش اعتبارات همان فصل در سایر سالهای برنامه.

ب- حداکثر بیست درصد اعتبارات سالانه هر برنامه در داخل فصل، از محل کاهش اعتبارات سایر برنامه‌های همان فصل با رعایت بند (الف).

تبصره ۴- در طول دوره برنامه در صورتی که اجرای طرحهای جدید و یا افزایش حجم عملیات طرحهای پیشنهادی، در جهت ارتقاء اهداف برنامه‌های بخش آب و کشاورزی خصوصاً در زمینه آب و خاک و امور زیربنایی و منابع طبیعی ضروری تشخیص داده شود، دولت مكلف است براساس پیشنهاد وزارت‌خانه‌های کشاورزی و جهاد سازندگی و نیرو، حسب مورد و با تأیید سازمان برنامه و بودجه نسبت به تأمین بودجه مورد نیاز از سر جمع اعتبارات جذب نشده عمرانی کشور، اقدام کند.

تبصره ۵- توزیع سالانه اعتبارات سرمایه‌گذاریهای ثابت بین استانهای مختلف در طول برنامه باید به گونه‌ای صورت پذیرد که در انتهای برنامه، برخورداری بخش‌های محروم از امکانات آموزشی - بهداشتی و راه مناسب روستایی، اشتغال و برق‌رسانی بر مبنای گزارش اجمالی شناسایی بخش‌های محروم (مرحله ششم) سازمان برنامه و بودجه حداقل مطابق برخورداری بخش‌های غیر محروم در سال ۱۳۶۸ باشد.

تبصره ۶- دولت مکلف است به منظور احیاء و توسعه بخش‌های محروم و ایجاد تعادلهای منطقه‌ای ترتیبی اتخاذ نماید که با توجه به شرایط و استعدادهای خاص هر منطقه، اقداماتی به شرح زیر معمول دارد.

الف- ایجاد تسهیلات لازم برای تقلیل کارمزد وامهای پرداختی در امور کشاورزی، صنعتی و مسکن در بخش‌های محروم.

ب- اعطای تخفیف مالیاتی برای مشاغل تولیدی در بخش‌های محروم تا پایان برنامه.

ج- تخفیف عوارض در امور عمرانی و خدمات عمومی از قبیل: آب‌بها، برق، تلفن، گاز.

د- رعایت اولویت در آماده‌سازی زمین و احداث خانه‌های سازمانی و اعطای بخودگی قسمتی از قیمت تمام شده موارد فوق در بخش‌های محروم.

ه- تسهیل ضوابط و شرایط کار دستگاههای دولتی و غیردولتی.

و- اتخاذ روش‌های مناسب در جهت تأمین و جذب و نگهداری نیروی انسانی مورد نیاز بخش‌های محروم.

ز- رعایت اولویت در انتخاب و اجرای طرحهای امور اجتماعی - امور زیربنایی و امور عمومی در بخش‌های محروم.

ح- دستیابی به خودکفایی نیروی انسانی به خصوص در زمینه‌های تخصصی از طریق اجرای موارد ذیل:

۱- تحت پوشش آموزشی قراردادن کلیه افراد واجب التعلیم در بخش‌های محروم.

۲- ایجاد و گسترش مدارس شبانه‌روزی در مقاطع مختلف و مدارس نمونه و مراکز تربیت معلم.

۳- ایجاد و گسترش مراکز آموزش عالی در مراکز شهری بخش‌های محروم یا شهرهای مجاور آنان به منظور تربیت نیروی انسانی مورد نیاز هر منطقه و همچنین افزایش سهمیه بخش‌های محروم در پذیرش دانشگاهها.

ط- قوه قضائیه موظف است در مراکز شهری بخش‌های محروم یا شهرستانهای مجاور آنان شعبه دادگاههای مورد نیاز و دادگاههای سیار عشايری را ایجاد نماید.

تبصره ۷- دولت مکلف است ظرف مدت شش ماه (عماه) از تصویب این قانون اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم را به منظور جلب سرمایه‌گذاری و تأمین سودآوری بیشتر فعالیتهای کشاورزی، صنعتی و معدنی و امور تحقیقاتی، آموزشی و فرهنگی و خدمات درمانی و جلوگیری از تمرکز سرمایه‌گذاری در بخش‌های غیرتولیدی، تهیه و به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

تبصره ۸- برای جذب همکاری و مشارکت بیشتر مردم در اجرای طرحهای عمرانی دولتی، آن قسمت از اعتبارات اینگونه طرحها که از محل وجوده دریافتی از مردم تحت عنوان خودبیاری دریافت می‌گردد، از شمول قانون محاسبات و سایر مقررات عمومی مستثنی و تابع قانون نحوه هزینه کردن اعتبارات خارج از شمول قانون محاسبات خواهد بود.

تبصره ۹- در اجرای اصل یکصد و چهل و هفتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و به منظور استفاده از تخصص‌ها و تواناییهای نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح در بازسازی کشور، به واحدهای اجرایی فوق، اجازه داده می‌شود با توجه به تخصص‌ها و تواناییها و ظرفیت نیروهای تحت نظر خود، برای اجرای طرحها و پروژهای عمرانی با دستگاههای اجرایی، قرارداد پیمانکاری منعقد نمایند. کلیه وجوده دریافتی از بابت قراردادهای مذکور به حساب درآمد عمومی کشور واریز و معادل آن از محل اعتباری که به همین منظور در قانون بودجه هر سال منظور می‌گردد، تخصیص یافته تلقی و از طرف خزانه در اختیار نیروی مربوط و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح قرار خواهد گرفت تا جهت تقویت نیروی مربوط و جایگزینی استهلاک ماشین‌آلات هزینه گردد.

آیین‌نامه اجرایی این تبصره توسط وزارت‌خانه‌های دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و امور اقتصادی و دارایی و سازمان برنامه و بودجه تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۱۰ -

الف- وزارت مسکن و شهرسازی (سازمان زمین شهری) موظف است در کلیه شهرهای کشور

اراضی با کاربریهای آموزشی، فرهنگی و خدماتی و در قالب طرحهای مصوب شهری، را جهت احداث و توسعه مدارس و مراکز فرهنگی و هنری و ورزشی و بهداشتی درمانی، آموزشی و خدماتی پس از تملک، به طور رایگان به دستگاههای ذیریط واگذار نماید و در مواردی که بابت تملک اراضی مزبور هزینه‌ای متحمل گردد، می‌تواند وجه مربوطه را بر روی قیمت سایر قطعات مسکونی قابل واگذاری خود در کلیه شهرها سرشکن و از خریداران مربوطه دریافت و یا نسبت به واگذاری زمین موضع به مالکین اینگونه اراضی اقدام نماید.

ب - شهروندان موقوفند زمینهای با کاربری مذکور در بند الف این تبصره را براساس طرحهای جامع، هادی و تفصیلی مصوب، سریعاً به دستگاههای ذیریط معرفی نمایند و به هنگام اجرای طرحهای مزبور، توسط دستگاههای مربوطه مجوز احداث بنا را بدون رعایت تشریفات صدور پرونده ساختمانی و فقط با اعلام بر و کف صادر نمایند.

آین نامه اجرایی این تبصره ظرف مدت سه ماه از تاریخ تصویب این قانون با همکاری وزارتتخانه‌های کشور، مسکن و شهرسازی، آموزش و پرورش، فرهنگ و آموزش عالی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان تربیت بدنی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۱۱ - دولت مکلف است به منظور امکان دسترسی مردم به مسکن با اجاره مناسب و ایجاد زمینه تولید مسکن استیجاری کافی، تسهیلات قانونی و اعتباری لازم را در اختیار تشکلهای مناسب تخصصی و صنفی که در قالب شرکتهای سهامی عام و تعاونی بدین منظور ایجاد می‌گردد، قرار دهد.

تبصره ۱۲ - به منظور تأمین هزینه‌های مربوط به آموزش فنی نیروی کار بیش از ظرفیهای فعلی به سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای اجازه داده می‌شود معادل کلیه درآمدهایی را که از محل ماده ۱۴ قانون کارآموزی و تبصرهای آن به حساب درآمدهای عمومی واریز می‌شود از محل اعتباری که به همین منظور در بودجه سالیانه منظور می‌شود، دریافت نماید و به مصرف هزینه‌های جاری و عمرانی مربوط به آموزش فنی و حرفه‌ای برساند.

مراکز جدید آموزش پس از مبادله موافقتname با سازمان برنامه و بودجه ایجاد خواهد شد.

تبصره ۱۳ - به منظور فراهم نمودن امکانات و تجهیزات لازم جهت پیشگیری و جلوگیری از آلودگی ناشی از صنایع آلوده کننده، کارخانه‌ها و کارگاهها موظفند یک در هزار از فروش تولیدات خود را با تشخیص و تحت نظر سازمان حفاظت محیط زیست صرف کنترل آلودگیها و جبران زیان ناشی از آلودگیها و ایجاد فضای سبز نمایند. وجود هزینه شده از این محل جزء هزینه‌های قابل قبول مؤسسه مربوط محاسبه خواهد شد.

آیین نامه اجرایی این تبصره توسط سازمان حفاظت محیط زیست با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارالی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۱۴ - دولت موظف است اقدامات لازم جهت تغییر بنیادی نظام آموزش و پرورش را به عمل آورده و حداکثر ظرف مدت شش ماه از تصویب این قانون لایحه مورد نیاز را تهیه و به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

تبصره ۱۵ - به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اجازه داده می‌شود از متقارضیان تأسیس بیمارستان، پلیکلینیک و درمانگاه، آزمایشگاه تشخیص طبی، مطب و داروخانه، مبالغی را به عنوان هزینه‌های صدور موافقت اصولی، پروانه تأسیس به شرح زیر اخذ نماید و به حساب خزانه‌داری کل واریز نماید و معادل آن از محل اعتباری که به همین منظور در بودجه سالیانه منظور می‌شود، جهت تجهیز مراکز بهداشتی، درمانی و آزمایشگاهی و بیمارستانها در اختیار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی قرار گیرد.

۱- جهت تأسیس بیمارستان در تهران یک میلیون ریال، در شهرهای دانشگاهی پانصد هزار ریال.

۲- جهت تأسیس آزمایشگاه تشخیص طبی در تهران دویست و پنجاه هزار ریال، در شهرهای دانشگاهی یکصد و پنجاه هزار ریال.

- ۳- جهت تأسیس پلی کلینیک در تهران دویست و پنجاه هزار ریال، در شهرهای دانشگاهی یکصد و پنجاه هزار ریال.
- ۴- جهت تأسیس داروخانه در کل کشور یکصد هزار ریال (به استثنای بخش‌های محروم).
- ۵- جهت تأسیس مطب در تهران دویست و پنجاه هزار ریال و در شهرهای دانشگاهی یکصد و پنجاه هزار ریال و در سایر شهرهای کشور یکصد هزار ریال.

تبصره ۱۶- به منظور تأمین داروهای مورد نیاز مناطق روستایی و بخش‌های محروم کشور و ترغیب داروسازان جوان در جهت تأسیس داروخانه در مناطق مذکور بانکهای کشور موظفند مبلغ ده میلیارد ریال به عنوان قرض الحسن و با بازپرداخت ده ساله به این امر تخصیص داده و به ازای هر مورد تا حد اکثر ده میلیون ریال با تأیید وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به مقاضیان معرفی شده مزبور پرداخت نمایند.

تبصره ۱۷- به رئیس قوه قضائیه اجازه داده می‌شود از ابتدای سال ۱۳۶۹ علاوه بر درآمدهای موضوع ردیف ۴۱۰۱۰۱ (خدمات قضائی) منظور در قسمت سوم قانون بودجه سال ۱۳۶۸ درآمدهای جدید مشروطه ذیل را وصول و به حساب درآمد عمومی کشور منظور نماید.

- ۱- در هر مورد که در قوانین حد اکثر مجازات کمتر از ۹۱ روز حبس و یا مجازات تعزیری موضوع تخلفات رانندگی باشد از این پس به جای حبس یا آن مجازات تعزیری، حکم به جزای نقدی از هفتاد هزار و یک ریال تا یک میلیون ریال داده خواهد شد و هرگاه حد اکثر مجازات بیش از ۹۱ روز حبس و حداقل آن کمتر از این باشد دادگاه مخیر است که حکم به بیش از سه ماه حبس یا جزای نقدی از هفتاد هزار و یک ریال تا سه میلیون ریال بدهد. در صورتی که در موارد فوق حبس و یا سایر محکومیت‌های تعزیری موضوع تخلفات رانندگی یا جزای نقدی باشد و به جای حبس یا آن مجازات تعزیری جزای نقدی مورد حکم قرار گیرد هر دو جزای نقدی با هم جمع خواهد شد.
- ۲- هزینه مذکور در بندج از ماده یک قانون موضوع هزینه‌های دادگستری و ثبت مصوب ۱۳۶۴/۱۱/۳ پانصد ریال تعیین می‌شود.

- ۳- برای شکایت به دادسرای انتظامی قصاصات مبلغ پانصد ریال تمبر باطل می‌گردد.
- ۴- هزینه‌های خدمات پزشکی قانونی به موجب تعرفه‌ای که به تصویب رئیس قوه قضائیه می‌رسد اخذ و به حسابهای مربوط در خزانه واریز خواهد شد.
- ۵- بهای اوراق دادخواست و اظهارنامه و غیره موضوع بند ۱۳ تبصره ۱۱ قانون بودجه سال ۱۳۶۲ هر برگ پنجاه ریال تعیین می‌گردد.
- ۶- درآمدهای صندوق "الف" و صندوق "ب" اداره کل تصفیه و امور ورشکستگی موضوع مواد ۵۲ و ۵۴ قانون مذکور مصوب تیرماه ۱۳۱۸ به شرح ذیل افزایش داده می‌شود.
- اولاً- حق صندوق "الف" که به موجب تصویب‌نامه شماره ۱۷۰۳ مصوب اردیبهشت ماه ۱۳۱۹ از حاصل دارایی ورشکسته اخذ می‌شود تا مبلغ پنج میلیون ریال صدی ۹ و نسبت به مازاد آن تا ده میلیون ریال صدی ۸ و نسبت به مازاد ده میلیون ریال صدی ۷ دریافت و به حساب خزانه واریز نمایند.
- ثانیاً- درآمد صندوق "ب" به دو برابر افزایش داده می‌شود.
- ۷- هزینه‌های موضوع تبصره ۷۵ قانون بودجه سال ۱۳۶۳ کل کشور به ده برابر افزایش می‌یابد.
- ۸- دادخواستهای تقدیمی به دیوان عدالت اداری مستلزم ابطال دو هزار ریال تمبر بابت هزینه دادرسی می‌باشد (موضوع ماده ۱۳ قانون تشکیل دیوان عدالت اداری مصوب بهمن ماه ۱۳۶۰). دولت مکلف است معادل پنجاه درصد درآمد حاصل از اجرای این تبصره را که در هر سال وصول و به حساب درآمد عمومی کشور واریز می‌شود از محل اعتبار ردیف جداگانه‌ای که ضمن لایحه بودجه همان سال منظور خواهد نمود در اختیار وزارت دادگستری قرار دهد تا منحصرآ به منظور تأمین کسری هزینه‌های جاری و احداث و تجهیز مراکز پزشکی قانونی و ایجاد ساختمانهای دادگستری و ثبت اسناد و املاک کشور و استراحتگاههای دادگستری در مرکز و شهرستانها و ایجاد و توسعه تشکیلات قضائی براساس موافقنامه‌هایی که با سازمان برنامه و بودجه مبادله خواهد نمود مورد استفاده قرار دهد.

تبصره ۱۸- به منظور توسعه و تشویق صادرات کالاهای ساخته شده داخلی، ورود مواد اولیه، قطعات و تجهیزات و اقلام لوکس مورد نیاز برای تولید کالاهای صادراتی، از مقررات مربوط به اخذ گواهی عدم ساخت و همچنین از بررسی قیمت توسط مراکز تهیه و توزیع ذیربط معاف خواهد بود.

تشخص و تأیید اقلام موضوع مفاد این تبصره توسط وزارتخانه‌های تولیدی ذیربط انجام خواهد شد.

آین نامه اجرایی این تبصره توسط وزارتخانه‌های ذیربط تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۱۹- به دولت اجازه داده می‌شود که حداکثر در سه نقطه از نقاط مرزی کشور، مناطق آزاد تجاری - صنعتی تأسیس نماید.

تبصره ۲۰- به منظور پشتیبانی تولید، گمرک ایران و سازمان بنادر و کشتیرانی موظفند حداکثر طرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون مناطق ویژه حراست شده‌ای را در مبادی ورودی و یا گمرکات داخلی جهت نگهداری به صورت امنی مواد اولیه و قطعات وابزار و مواد تولیدی که بدون انتقال ارز وارد می‌شود تأسیس نمایند. ورود کالا از مناطق مذکور جهت مصرف داخلی، تابع متررات صادرات و واردات خواهد بود. صاحبان کالا می‌توانند بدون هیچگونه تشریفات کالای وارداتی خود را از مبادی مذکور، از کشور خارج نمایند. آین نامه اجرایی این تبصره به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲۱- به وزارت کشاورزی اجازه داده می‌شود که معادل ۳۰٪ از درآمد حاصل از واریز وجهه مربوط به اجاره‌ها، فروش و سایر وجوه حاصل از اراضی ملی شده و دولتی و خالصه و سایر اراضی متعلق به این وزارتخانه را از محل اعتباری که به همین منظور در بودجه سالیانه منظور می‌شود، جهت احیاء و توسعه همان اراضی و یا سایر اراضی مصروف نماید.

تبصره ۲۲- به منظور تحقق اهداف برنامه به دولت اجازه داده می شود اقدامات زیر را در زمینه مدیریت و نیروی انسانی، سازماندهی و تشکیلات و روشها انجام دهد.

۱- انتقال واحدهای سازمانی دولتی از تهران به دیگر نقاط کشور با پیشنهاد رئیس جمهوری و وزیر ذی ربط و تصویب هیأت وزیران.

۲- تدوین نظام استخدامی واحد و نظام پرداخت برای کلیه دستگاههای دولتی در سطح کشور جهت برقراری عدالت استخدامی و ارائه آن به مجلس شورای اسلامی حداقل تا پایان سال اول اجرای برنامه.

۳- استفاده از تکنولوژی پیشرفته اداری، به ویژه تکنولوژی انفورماتیک، به منظور خدمت رسانی با کیفیت و سرعت مطلوب.

۴- ایجاد تعادل بین حقوق و مزایای کارکنان دولت با توجه به تورم به منظور جلوگیری از کاهش قدرت خرید آنها از طریق اعطای کمکهای غیرنقدی، مشروط بر آنکه اعتبارات مورد نیاز آن در بودجه های سالانه تأمین شده باشد.

تبصره ۲۳- به دولت اجازه داده می شود در زمان صلح به منظور تأمین قسمتی از نیازهای نیروی انسانی با تأیید ستاد فرماندهی کل قوا در کارهای کشاورزی، امدادی، آموزشی، تولیدی و جهاد سازندگی با رعایت کامل موازین عدل اسلامی از خدمت مشمولین وظیفه در دستگاههای اجرایی ذی ربط با در نظر گرفتن موارد زیر به صورتی استفاده کند که به آمادگی رزمی آسیبی وارد نیاید.

۱- پس از گذراندن دوره آموزش نظامی.

۲- منحصرآ با استفاده از حقوق و مزایا و هزینه های مربوط به دوره خدمت ضرورت.

۳- عدم استفاده در واحدهای ستادی.

آین نامه اجرایی این تبصره به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲۴- دولت موظف است نسبت به ایجاد یک نهاد مرکز و کارآ با تسهیلات و اختیارات قانونی لازم برای تمرکز امور سیاستگذاری و برنامه ریزی و تفویض آزادی عمل به

واحدهای اجرایی و مؤسسات آموزشی در زمینه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای اقدام و برای تمام رشته‌های فنی و حرفه‌ای مورد نیاز کشور در تمام سطوح تحصیلی از ابتدای دوره راهنمایی تا آخرین مراحل تحصیلات دانشگاهی برنامه‌های لازم را در کنار سایر رشته‌های آموزشی فراهم نماید.

تبصره ۲۵ - دولت موظف است ظرف سه ماه برای تأسیس نظام متعدد و هماهنگ امور فرهنگی و تبلیغی کشور و ادغام سازمانها و مراکز موازی لایحه قانونی لازم را به مجلس شورای اسلامی پیشنهاد نماید.

تبصره ۲۶ - در اعطای هرگونه مجوز و پروانه کار به مقاصیان مشاغل تولیدی، خدماتی و صنفی در کلیه بخش‌های اقتصادی اولویت باکسانی است که دوره ویژه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در سطوح مورد نیاز را طی کرده باشند.

آیین نامه نحوه انجام این امر با پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی، به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۲۷ - مواد اولیه، قطعات، ابزار، ماشین‌آلات و تجهیزات مورد نیاز واحدهای تحت نظارت وزارت‌خانه‌های تولیدی (صنایع، صنایع سنگین و معادن و فلزات) و طرحهای ملی با تأیید وزیر مربوطه از بررسی قیمت در مراکز تهیه و توزیع معاف خواهند بود.

تبصره ۲۸ - کلیه فارغ‌التحصیلان دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و همچنین کلیه فارغ‌التحصیلان دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی خارج از کشور که از ارز دولتی استفاده می‌کنند در برابر مدت آموزش براساس نیاز دولت به هر یک از تخصص‌ها در مناطق مورد نیاز متعهد خدمت می‌شوند مگر آنکه عدم نیاز به تخصص آنان توسط دولت اعلام گردد.

تبصره ۲۹

الف - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مجاز است طی دوره برنامه اول از محل دریافت‌های ارزی حداقل مبلغ یکصد و بیست میلیارد و هفتصد و سی و دو میلیون (۱۲،۷۳۲،۰۰۰،۰۰۰) دلار در چهارچوب ارقام متدرج در جداول مصوب این قانون پرداخت و یا ایجاد تعهد نماید.

ب - دولت مکلف است به عنوان تنخواه گردان صادراتی تسهیلات ارزی لازم برای تشویق و حمایت صادرات کالاهای غیرنفتی و منحصراً برای واردات مواد اولیه و کمکی و قطعات و لوازم بسته‌بندی و سایر وسایل و لوازم جهت تولید و صدور کالاهای غیرنفتی و همچنین صدور فسانندگان ایجاد نماید و خدمات فنی خارج از کشور پس از دریافت تضمین مبنی بر برگشت ارز اعطایی متناسب با اهداف صادراتی برنامه، در اختیار صادرکنندگان قرار دهد.

آیین‌نامه اجرایی این بند ظرف مدت سه ماه از تاریخ تصویب این قانون توسط وزارتین امور اقتصادی و دارایی و بازرگانی، سازمان برنامه و بودجه و بانک مرکزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ج - به منظور به کارگیری امکانات تولیدی داخلی کشور و انتقال دانش فنی، دولت موظف است در اجرای طرحهای وزارتتخانه‌های نفت، نیرو، پست و تلگراف و تلفن، دفاع، راه و ترابری، جهاد، کشاورزی، معادن و فلزات، صنایع، صنایع سنگین و شرکتها و سازمانهای تابعه و تحت پوشش آنها، به هنگام عقد قرارداد با پیمانکاران خارجی، خرید ماشین‌آلات و تجهیزات و اجرای طرحها ترتیبی اتخاذ نماید که در طول برنامه پنج ساله از محل سهمیه ارزی طرحهای مذکور، حداقل به میزان دو میلیارد و پانصد میلیون (۲،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰) دلار ارزش افزوده از طریق ساخت ماشین‌آلات و تجهیزات و تولید کالا و اجرای طرحها در داخل کشور ایجاد گردد.

شورای اقتصاد حداقل ظرف مدت سه ماه از تاریخ تصویب این قانون، با بررسی طرحهای برنامه پنج ساله وزارتتخانه‌ها و شرکتها و سازمانهای فوق الذکر سهمیه ساخت تجهیزات و تولید کالا و اجرای طرحها که بایستی توسط وزارتتخانه‌های صنعتی انجام شود را مشخص و به سازمان برنامه و بودجه جهت درج در موافقنامه طرحها و به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران جهت رعایت موضوع درگشايش اعتبار ابلاغ نماید.

آین نامه اجرایی این بند ظرف مدت سه ماه به پیشنهاد وزارتغانه های ذی ربط و سازمان برنامه و بودجه و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

د - به منظور تأمین مبالغ ارزی برای تکمیل و یا اجرای سرمایه گذاریهای صنعتی و تولیدی مذکور در جدولی که توسط دولت همراه لایحه بودجه سال ۱۳۶۹ ارائه می گردد، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مجاز است تا پایان برنامه پنج ساله اول (۱۳۷۲) نسبت به ایجاد تعهد تا سقف هفت میلیارد و پانصد میلیون (۷,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) دلار اقدام نماید به نحوی که علاوه بر اتمام طرح در مدت توافق شده، بازپرداخت تعهد ایجاد شده پس از راه اندازی واحد، حداقل در اقساط پنج ساله انجام پذیرد. و مجموع اقساط پرداختی از این بابت در هر سال از یک میلیارد و پانصد میلیون (۱,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) دلار تجاوز ننماید.

تعهدات ایجاد شده از محل صرفه جویی یا درآمد ارزی حاصله از طرحهای فوق الذکر در بودجه های سالانه منظور و پرداخت خواهد شد.

بانک مرکزی جمهوری اسلامی می تواند نسبت به پرداخت حداکثر ده درصد (۱۰٪) هر قرارداد به عنوان پیش پرداخت اقدام نموده و از سر جمع سهمیه ارزی بخش مربوطه در بودجه سال مربوطه کسر نماید.

آین نامه اجرایی این بند حداکثر ظرف مدت دو ماه توسط سازمان برنامه و بودجه و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ه - به وزارت کشاورزی اجازه داده می شود که به منظور خودکفایی در امر شکر مورد نیاز جامعه و تأمین بخشی از سایر نیازهای غذایی و صنعتی کشور، نسبت به ایجاد هفت واحد کشت و صنعت نیشکر به وسعت مجموعاً ۸۴,۰۰۰ هکتار و ایجاد کارخانجات هفت واحد شکر خام، یک واحد تصفیه، هفت واحد خوراک دام، شش واحد خمیر کاغذ، یک واحد کاغذ چاپ و تحریر، یک واحد ثوبیان و یک واحد پروتئین دامی اقدام نماید.

اعتبارات ریالی طرح به میزان چهارصد میلیارد (۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به صورت وام از سیستم بانکی و سازمان تأمین اجتماعی دریافت و از محل مابه التفاوت قیمت صنفی و صنعتی شکر تولیدی کارخانجات هفت تپه و کارون با قیمت رسمی خرید شکر از کارخانجات مذکور که

در حساب جداگانه‌ای نزد سازمان حمایت از تولیدکنندگان و مصرفکنندگان نگهداری خواهد شد، نسبت به بازپرداخت اقساط وام اقدام خواهد گردید.

به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود که برای اجرای طرح فوق الذکر توسط وزارت کشاورزی (نسبت به ایجاد تعهد ارزی حداکثر تا آخر سال ۱۳۷۰ تا سقف یک میلیارد و پانصد میلیون (۱,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) دلار به نحوی اقدام نماید که علاوه بر اتمام طرح در مدت توافق شده بازپرداخت تعهد ایجاد شده حداقل یک سال پس از راهاندازی واحدها در اقساط پنج ساله از محل صرفه‌جویی ارزی حاصل از تولیدات سالیانه طرح صورت گیرد.

همچنین اجازه داده می‌شود که تا حد مبلغ یک درصد (۱٪) از مجموعه اعتبارات طرح بدون رعایت قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی دولت و با رعایت قانون نحوه هزینه کردن اعتباراتی که به موجب قانون از رعایت قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی دولت مستثنی هستند به مصرف برسد.

وزارت کشاورزی موظف است گزارش پیشرفت کار را هر سه ماه یکبار به اطلاع کمیسیونهای کشاورزی، برنامه و بودجه و امور اقتصادی و دارایی برساند.

و - سهمیه ارزی دستگاههای اجرایی براساس جداول ارزی مندرج در این برنامه، سالیانه به پیشنهاد کمیته تخصیص ارز و تصویب هیأت دولت تعیین و در اختیار دستگاههای اجرایی ذی‌ربط قرار خواهد گرفت.

ز - به منظور استفاده حداکثر از ظرفیتهای منابع آب و نیروی کشور به دولت اجازه داده می‌شود که احداث سدهای کارون سه، کارون جریانی چهار، کرخه و گاویشان را تا سقف سه میلیارد (۳,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) دلار از طریق انعقاد قراردادهای اعتباری بلندمدت تأمین کند.

ح - به شرکت ملی نفت ایران اجازه و اختیار داده می‌شود، به منظور تأمین گاز مورد نیاز برای مصارف داخلی و صادرات و بهره‌برداری از میادین گازی پارس و پارس جنوبی (مشترک با قطر)، با ضمانت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران قراردادهای لازم با شرکتهای ذی‌صلاح خارجی را حداکثر تا مبلغ سه میلیارد و دویست میلیون (۳,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰) دلار منعقد نماید، به نحوی که بازپرداخت هزینه‌های سرمایه‌گذاری از محل تولیدات میادین فوق صورت گیرد.

၁- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၂- ရှေ့ပိုင်းများ
၃- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၄- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၅- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၆- ရှေ့ပိုင်းများ
၇- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၈- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၉- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၁၀- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၁၁- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၁၂- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၁၃- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၁၄- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၁၅- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၁၆- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၁၇- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၁၈- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ
၁၉- ရှေ့ပိုင်းများ၊ အနောက်များ

۷- رئیس سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران

۸- وزیر ذی ربط حسب مورد و به تشخیص و دعوت رئیس شورا

۹- دونفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر به انتخاب مجلس شورای اسلامی

ج - دیرخانه شورا و کمیته کار دائمی آن در نهاد ریاست جمهوری خواهد بود. اعضای کمیته

کار مرکب از نمایندگان تام الاختیار و تمام وقت وزارت‌خانه‌های ثابت عضو شورا و نماینده سازمان

صدا و سیما خواهد بود.

تبصره ۳۱- در اجراء اصل ۱۴۷ قانون اساسی و به منظور بالا بردن ظرفیت ناوگان هوایی هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران، دولت موظف است با کسب نظر از فرماندهی کل نیروهای مسلح به تعداد مورد نیاز هواپیمای باربری و مسافربری نیروی هوایی جمهوری اسلامی ایران را اجاره نماید.

کلیه وجوه دریافتی از بابت قراردادهای مذکور به حساب درآمد عمومی کشور واریز و معادل آن از محل اعتباری که در قانون بودجه هر سال منظور می‌گردد، تخصیص یافته تلقی و از طرف خزانه در اختیار نیروی مذکور قرار خواهد گرفت.

آین نامه اجرایی این تبصره به پیشنهاد وزارت دفاع، وزارت راه و ترابری و ستاد کل نیروهای مسلح و سازمان برنامه و بودجه تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۳۲- به منظور بهبود مدیریت، تعیین میزان قطعی اموال و داراییها و سهام دولت در شرکتهای دولتی و همچنین مشخص نمودن حداقل سوددهی شرکتهای دولتی به تفکیک بخشهای مختلف، دولت مکلف است کمیسیونی تحت نظر ریاست جمهوری و با عضویت وزیر امور اقتصادی و دارایی، رئیس سازمان برنامه و بودجه، بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذی ربط حسب مورد و دونفر نماینده مجلس شورای اسلامی به انتخاب مجلس تشکیل داده و امور فوق را به نحوی سامان دهد که تا پایان برنامه اول ضمن لغو کلیه معافیتهای مالیاتی، گمرکی شرکتهای دولتی، عملیات انتفاعی آنها از عملیات اجتماعی و حمایتی دولت تفکیک و قابل ارزیابی شوند.

تبصره ۳۳- کلیه شرکتهای دولتی موضوع ماده ۴ قانون محاسبات عمومی کشور و بانکها و مؤسسات اتفاقی وابسته به دولت و سایر شرکتهای دولتی و مؤسسات اتفاقی که شمول قوانین و مقررات عمومی بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلفند همه ساله بودجه پیشنهادی خود را در چهارچوب اهداف و سیاستهای کلی این برنامه تهیه و به همراه عملکرد سال گذشته خود جهت کسب نظر مشورتی به سازمان برنامه و بودجه ارسال نمایند و سپس همراه با نظر مشورتی این سازمان در مجمع عمومی یا شورای عالی مربوط مطرح و پس از تأیید آن برای در لایحه بودجه کل کشور مجدداً به سازمان مذکور ارسال دارند.

تبصره ۳۴

الف - سازمان برنامه و بودجه موظف است به طور مستمر بر عملیات دستگاههای اجرایی ناظرت نموده و گزارش مربوط به پیشرفت عملیات و مطابقت آن در زمینه وصول به هدفهای تعیین شده در برنامه را در مقاطع شش ماهه به دولت و کمیسیونهای مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

ب - مبادله موافقتنامه جهت اجرای طرحهای عمرانی که از بودجه عمومی استفاده می نمایند، در طول برنامه فقط برای یک بار کافی است.

تبصره ۳۵

۱- دولت موظف است از سال ۱۳۶۹ لایحه بودجه هر سال را منطبق با مفاد این قانون حداکثر تا ۱۵ آذرماه تقدیم مجلس شورای اسلامی نماید.

مجلس، حداکثر تا ابتدای دهه فجر (۱۲ بهمن) هر سال لایحه بودجه را تصویب نموده و دولت موظف است تا پایان اسفند ماه نسبت به تدوین آینین نامه های اجرایی و مبادله موافقتنامه های شرح فعالیتها و انعقاد قراردادهای انجام کار اقدام نماید.

۲- لایحه بودجه سال ۱۳۶۹ حداکثر دو هفته پس از تصویب این قانون تقدیم مجلس شورای اسلامی خواهد شد.

تبصره ۳۶- در راستای ضرورت تداوم امر برنامه‌ریزی و ارزیابی عملکرد و عنده‌الزوم بازنگری اهداف، اعتبارات، خط‌مشی‌ها و برنامه‌های اجرایی، دولت موظف است نظام برنامه‌ریزی کشور را به نحوی تنظیم نماید که برنامه دوم توسعه جمهوری اسلامی ایران در نیمه اول سال ۱۳۷۱ به مجلس شورای اسلامی ارائه گردد.

تبصره ۳۷- شورای اقتصاد مسؤول تعیین شبکه‌های مجاز توزیع کالا در دو سطح عمده‌فروشی و خرده‌فروشی است به نحوی که گردش کالا در هر سطح صرفاً توسط یک واسطه توزیع انجام شود. در موارد استثنایی تعیین بیش از یک واسطه فروش در هر یک از سطوح فوق نیز به عهده شورای اقتصاد می‌باشد.

تبصره ۳۸- سیاست‌های اجرایی تأمین و توزیع کالا در کشور به صورت سالیانه توسط وزارت بازرگانی با هماهنگی دستگاه‌های تأمین و تولیدکننده کالا تهیه و قبل از پایان هر سال به تصویب شورای اقتصاد می‌رسد.

تبصره ۳۹- به منظور ارائه خدمات بهینه هویت و تابعیت و شناخت بهنگام هویت کلیه اتباع ایران در داخل و خارج کشور، با توجه به ضرورت استفاده در برنامه‌ریزی آتی، دولت موظف است نسبت به اصلاح اساسی سیستم ثبت احوال و ایجاد پایگاه مکانیزه اطلاعات جمعیتی کشور اقدام نماید.

تبصره ۴۰- دولت مکلف است توتیی اتخاذ نماید تا پایان برنامه، کلیه پستهای نامه‌رسانی غیرضرور در ادارات و سازمانهای دولتی را حذف نموده، ضمناً با متداول کردن شیوه مکاتبه، مراجعات حضوری مردم را به حداقل ممکن کاهش دهد.

تبصره ۴۱- دولت مکلف است به منظور حمایت از تولیدات داخلی و بالا بردن کیفیت آن، افزایش و یا کاهش سود بازرگانی را در کمیسیونهایی به مسؤولیت وزارت‌خانه‌های صنعتی ذی‌ربط و

عضویت نمایندگان وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی و بازرگانی بررسی و حداکثر ظرف مدت دو ماه جهت تصویب به هیأت وزیران ارائه نماید.

تبصره ۴۲- در طول برنامه پنج ساله، نرخ ارز برای واردات قطعات، ماشین‌آلات، تجهیزات و یا کالاهای قابل ساخت در داخل نباید از نرخ ارز تخصیصی جهت تولید داخلی همان اقلام ارزان‌تر باشد.

تبصره ۴۳- سازمان برنامه و بودجه مکلف است حداکثر لغایت سه ماه از تاریخ تصویب این قانون جدول تراز تجهیزات، ماشین‌آلات، مصالح و کالاهای عمدہ و اساسی و همچنین جدول تفکیک مصارف ارزی به جاری و عمرانی را تهیه و به تصویب هیأت وزیران برساند.

تبصره ۴۴- دولت موظف است تسهیلات لازم را جهت بازگشت آن تعداد از فارغ‌التحصیلان ایرانی دانشگاه‌های خارج از کشور که مایل به خدمت در دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی هستند، پس از تأیید صلاحیت آنان جهت عضویت در هیأت علمی فراهم نماید. دولت می‌تواند وسائل متعارف زندگی را که اینگونه افراد با خود می‌آورند، از حقوق و عوارض گمرکی معاف نماید.

آین‌نامه اجرایی این تبصره توسط وزارتخانه‌های فرهنگ و آموزش عالی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و امور اقتصادی و دارایی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۴۵- دولت مکلف است تسهیلات لازم از قبیل زمین، ساختمان، وام و مصالح ساختمانی را برای آن دسته از اعضاء هیأت علمی که فاقد مسکن می‌باشند و تعهد خدمت در دانشگاه‌های دولتی بسپارند به گونه‌ای فراهم نماید که تا پایان برنامه پنج ساله دارای مسکن شوند. آین‌نامه اجرایی این تبصره توسط وزارتخانه‌های فرهنگ و آموزش عالی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و مسکن و شهرسازی تهیه و به تصویب هیأت دولت خواهد رسید.

تبصره ۴۶- به وزارت‌خانه‌های فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اجازه داده می‌شود، در طول اجرای برنامه از اعضاء هیأت علمی غیرایرانی خارج از کشور (با اولویت مسلمان بودن) صرفاً برای تدریس در دوره دکترا دعوت به کار نماید. رشته‌های تحصیلی و تعداد افراد مورد نیاز در بودجه سالانه مشخص خواهد شد.

تبصره ۴۷- به دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی اجازه داده می‌شود به منظور توسعه و تکمیل دوره‌های کارشناسی ارشد و دکترا با دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و مراکز تحقیقاتی کشورهای خارجی که با دولت جمهوری اسلامی ایران روابط دوستانه دارند، تفاهم‌نامه‌های علمی در زمینه مبادله استاد و دانشجو و تشکیل سمینارها و کنفرانس‌ها از طریق وزارت‌تین فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی منعقد نمایند.

تبصره ۴۸- دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی می‌توانند در طول اجرای برنامه دوره‌های شبانه و دوره‌های خاص، تأسیس و هزینه‌های سرانه شبانه را با تأیید وزارت‌تین فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی حسب مورد از داوطلبان به تحصیل وصول و وجهه حاصله را به خزانه‌داری کل واریز نمایند و معادل آن را از محل ردیفی که به همین منظور در بودجه سالیانه منظور می‌گردد، دریافت و صرف هزینه‌های مربوطه دانشگاه نمایند.

تبصره ۴۹- به منظور افزایش سرمایه بانک کشاورزی و تأمین منابع مالی مورد نیاز آن بانک جهت توزیع اعتبارات بلندمدت و ارزان قیمت، دولت مکلف است مبلغ یکصد میلیارد (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,...) ریال اعتبار از محل اعتبارات سرمایه گذاری ثابت یا درآمد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تقسیط پنج ساله و هر سال بیست میلیارد (۲۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال در اختیار بانک مذکور قرار دهد.

تبصره ۵۰- اجازه داده می‌شود در طول اجرای این برنامه وزارت امور اقتصادی و دارایی به هنگام وصول مالیات منابع ذیل عوارضی به میزان سه درصد درآمد مشمول مالیات قطعی شده به

የኢትዮጵያ የወጪ አገልግሎት ተስፋይና ተስፋይ

କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ମହାନ୍ତିରଙ୍କ ପାଦପାଦିକାରୀ ଏବଂ ପାଦପାଦିକାରୀ

፲፻፷፭ የፌዴራል ተስፋዎች እና ስርዓት በፌዴራል የፌዴራል ተስፋዎች እና ስርዓት

፩፭-ኋና ስርዕስ ተብሎ የሆነ የፌዴራል አገልግሎት ተመርምሯል

ନେତ୍ର ପାଇଁ ଗର୍ଭିତ ମହିଳାଙ୍କରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀ-ଶ୍ରୀ କଣିକା ନାମକେ ହୁଏ ଏହା ଗର୍ଭତିର ଲିପି ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହା
ଦେଖିଯାଏ ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଳ ପାଇଁ ଦେଖିବାର ମଧ୍ୟ ହେଲା ଏହାର ନାମ କିମ୍ବା (ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କିମ୍ବା) କୀର୍ତ୍ତିତ ହେଲା

قسمت یکم :

هدفهای کلی

خط مشی ها

تصویر کلان برنامه

هدفهای کمی کلان

سیاستهای کلی

الف - هدفهای کلی

- ۱- بازسازی و تجهیز بنیه دفاعی و تأمین نیازهای ضروری آن بر مبنای اهداف دفاعی تعیین شده.
- ۲- بازسازی و نوسازی ظرفیتهای تولیدی و زیربنایی و مرکز جمعیتی خسارت دیده در طول جنگ تحمیلی در چهارچوب اولویتهای برنامه.
- ۳- گسترش کمی و ارتقاء کیفی فرهنگ عمومی تعلیم و تربیت و علوم و فنون در جامعه با توجه خاص نسبت به نسل جوان.
- ۴- ایجاد رشد اقتصادی در جهت افزایش تولید سرانه، اشتغال مولد و کاهش وابستگی اقتصادی با تأکید بر خودکفایی محصولات استراتژیک کشاورزی و مهار تورم.
- ۵- تلاش در جهت تأمین عدالت اجتماعی اسلامی.
- ۶- تأمین حداقل نیازهای اساسی آحاد مردم.
- ۷- تعیین و اصلاح الگوی مصرف در جهت تعیین نیازهای انسان و جامعه در جریان رشد و تکامل مادی و معنوی با حفظ کرامت و آزادگی انسان.
- ۸- اصلاح سازمان و مدیریت اجرایی و قضایی کشور در ابعاد مختلف.
- ۹- تلاش در جهت ایجاد امنیت قضایی و تحکیم مبانی نظری و عملی تساوی عموم در برابر قانون و اجرای عدالت و حمایت از آزادیهای مشروع فردی و اجتماعی.
- ۱۰- سازماندهی فضایی و توزیع جغرافیایی جمعیت و فعالیتها، متناسب با مزیتهای نسی هر منطقه به استثنای مواردی که ملاحظات سیاسی و نظامی ایجاب می نماید.

ب - خط مشی ها

۱- بازسازی و تقویت بنیه دفاعی بر مبنای استراتژی (راهبردهای) دفاعی کشور از طریق :

- ۱- بازسازی و تقویت بنیه دفاعی با تأکید بر استفاده از کلیه امکانات اقتصادی و صنعتی

کشور و جلوگیری از دویاره کاری و عملکردهای موازی.

۱-۲- فراهم کردن زمینه‌های اجرایی طرح بسیج مستضعفین به عنوان وسیع ترین شبکه دفاعی انقلاب اسلامی.

۱-۳- تأکید و تقویت آموزش آمادگی دفاعی در مدارس پسرانه و دخترانه.

۱-۴- دومنظوره کردن صنایع دفاعی کشور.

۲- بازسازی و نوسازی گرفتهای تولیدی و زیربنایی و مراکز جمعیتی

خسارت دیده در طول جنگ و در چهارچوب اولویتهای این برنامه از طریق :

۲-۱- بازسازی یا نوسازی خطوط تولیدی خسارت دیده در ارتباط با نیازهای کشور با استفاده از منابع و امکانات علمی، فنی و آموزشی کشور و اعمال تغییرات و اصلاحات بر اساس ضرورتهای این برنامه.

۲-۲- بازسازی یا نوسازی مراکز جمعیتی و خدماتی آسیب دیده ضمن جلب مشارکتهای وسیع مردمی و استفاده از سیستم بانکی در چهارچوب سیاستهای پولی هماهنگ با برنامه بازسازی واحدهای اقتصادی مناطق آسیب دیده و استراتژی دفاعی کشور.

۳- گسترش کفی و ارتقاء کیفی فرهنگ عمومی، تعلیم و تربیت و علوم و فنون در

جامعه با توجه خاص نسبت به نسل جوان از طریق :

۳-۱- سازماندهی و سیاستگذاری هماهنگ و همگون در امر فعالیتهای فرهنگی بر مبنای آزادی عمل واحدهای اجرایی جهت تحقیق، تبع، نوآوری و ارائه خدمات فرهنگی.

۳-۲- همگانی کردن فعالیتهای فرهنگی و اجتناب از تفکر دولتی نمودن امور فرهنگی با تأکید بر سیاستهای نظارتی و هدایتی دولت.

۳-۳- افزایش کمی و کیفی تولید و پخش برنامه‌ها و افزایش پوشش جمعیتی و جغرافیایی صدا و سیما در راستای تأمین نیازهای برنامه توسعه به ویژه در زمینه آموزش‌های مستقیم و توجه بیشتر به جمعیت در سن تحصیل و نیازهای محلی و منطقه‌ای.

- ۳-۲- پژوهش روحیه احترام به قانون، نظم پذیری، تعاون و کارگروهی، احترام به قداست و ارزش کار و فعالیت مولد، صرفه جویی، حفظ محیط زیست و منابع طبیعی، حفظ قداست خانواده و تقویت روحیه مسؤولیت پذیری و مشارکت در امور سیاسی و اجتماعی.**
- ۳-۳- فراهم آوردن مقدمات و زمینه لازم برای طراحی تفصیلی و اجرای نظام جدید آموزش و پرورش و تدوین و اجرای نظام آموزش عالی و آموزش فنی و حرفه‌ای متناسب و هماهنگ با آن.**
- ۳-۴- ایجاد امکانات آموزشی لازم برای تمامی کودکان لازم‌التعلیم.**
- ۳-۵- توسعه فضای آموزشی متناسب با رشد دانش‌آموز و ایجاد امکانات آموزشی و پرورشی لازم و تربیت نیروهای کافی برای تمامی مقاطع به ویژه کودکان لازم‌التعلیم با اولویت روستاها.**
- ۳-۶- اولویت دادن به ریشه کنی بیسوسادی در اقشار مولد.**
- ۳-۷- ایجاد نهادی مرکز برای امور سیاستگزاری و برنامه‌ریزی و عدم مرکز در امور اجرایی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای.**
- ۳-۸- ایجاد قطب‌های علمی و تخصصی در دانشگاه‌های مستعد و ارتقاء سطح علمی سایر مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی.**
- ۳-۹- گسترش آموزش عالی خاصه در سطح کارشناسی ارشد، دکترای تخصصی با توجه کامل به ارتقاء کیفی آموزش و انطباق آن با اولویتهای برنامه.**
- ۳-۱۰- حداکثر بهره‌برداری از ظرفیتهای علمی، فنی، تخصصی و تحقیقاتی (کاربردی و بنیادی) کشور.**
- ۳-۱۱- تأسیس فرهنگستان زبان و ادب فارسی به منظور اعتلاء ادب و فرهنگ فارسی.**
- ۳-۱۲- همگانی کردن ورزش و گسترش فعالیتهای تربیت بدنی خاصه بین جوانان به منظور پرورش جسم و روح و پربارکردن اوقات فراغت عموم مردم.**
- ۳-۱۳- تقویت و توسعه ایرانگردی و جهانگردی در جهت تبادل تجربه و دانش و شناساندن میراث تمدن و فرهنگ اسلامی و ایران و کمک به ارتقاء سطح تفاهم و وحدت ملی و اسلامی با حمایت، تشویق و سازماندهی مشارکتهای عمومی و جذب و هدایت سرمایه‌های غیردولتی در این زمینه.**

- ۳-۱۵- بیهود و گسترش پژوهش، حفاظت، احیاء و استفاده مجدد و معرفی میراث فرهنگی کشور و آثار و ارزش‌های فرهنگی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس.**
- ۳-۱۶- ترویج و نشر آثار و یاد رهبر کبیر انقلاب اسلامی.**
- ۳-۱۷- مشارکت بیشتر زنان در امور اجتماعی، فرهنگی، آموزشی و اقتصادی با حفظ شوونات خانواده و ارزش‌های متعالی شخصیت اسلامی زن.**
- ۳-۱۸- بسیج کلیه امکانات دستگاه‌های اجرایی ذی‌ریط در جهت ریشه‌کنی اعتیاد و مبارزه با مقاصد اجتماعی.**
- ۳-۱۹- ایجاد ارتباط عمیق بین دانشگاهها و مرکز آموزش عالی با بخش‌های تولید و تحقیق وزارت‌خانه‌های تولیدی و مؤسسات تحقیقاتی.**
- ۴- ایجاد رشد اقتصادی در جهت افزایش تولید سرانه، اشتغال مولد و کاهش وابستگی اقتصادی با تأکید بر تولید محصولات استراتژیک و مهار تورم از طریق :**
- ۴-۱- اولویت اتمام سرمایه‌گذاری‌های نیمه تمامی که پس از رسیدن به بهره‌برداری، صرفه‌جویی ارزی قابل توجهی در قالب اولویتهای برنامه به همراه داشته باشد.**
- ۴-۲- رشد تولیدات سرمایه‌ای و واسطه‌ای اقتصاد با تأکید بر نهاده‌های کشاورزی، آب و خاک، صنایع معدنی و سنگین و کالاهای مورد نیاز جامعه و تأمین انرژی و ارتباطات و توسعه تحقیقات و تکنولوژی در جهت جایگزینی واردات با اولویت استفاده حداکثر از ظرفیت‌های موجود.**
- ۴-۳- حرکت در جهت به کارگیری عواید حاصل از صادرات نفت و دیگر کانیها در سرمایه‌گذاری، انتقال تکنولوژی و ارتقاء علمی و فنی کشور.**
- ۴-۴- افزایش صادرات بخش صنایع، معادن و کشاورزی از طریق استفاده حداکثر از ظرفیت‌های موجود و انجام سرمایه‌گذاری‌های تکمیلی.**
- ۴-۵- انتخاب تکنولوژی مناسب کم‌ارزی، اشتغال‌زا و بدون اتکاء بر انحصارات بین‌المللی.**
- ۴-۶- اعمال نظارت کامل بر کیفیت کالاهای تولیدی و رعایت استانداردها.**

- ۴-۷- ارائه خدمات زیربنایی به مناطق روستایی و بخش‌های محروم.
- ۴-۸- ایجاد زمینه‌های لازم برای فراهم آوردن وسایل و ابزار کار برای افرادی که مایل به کار تولیدی هستند ولی وسیله و ابزار کار ندارند.
- ۴-۹- تقویت شبکه جمع‌آوری و پردازش اطلاعات بازار کار و نیروی انسانی و انجام پژوهش‌های مربوط به حرکات بازار کار، طبقه‌بندی مشاغل، استاندارد مهارت و ارتباط بین آموزش و نیازهای کمی و کیفی بازار کار.
- ۴-۱۰- استفاده از حداکثر ظرفیت‌های موجود مالیاتی در جهت تأمین بخش وسیع تری از هزینه ارائه خدمات دولتی.
- ۴-۱۱- کوشش در جهت خوداتکایی شرکتهای زیان‌ده دولتی و حذف تدریجی هزینه‌های جاری مربوط به کمک زیان شرکتها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت.
- ۴-۱۲- هدایت نقدینگی بخش خصوصی به فعالیت‌های تولیدی و سرمایه‌گذاری.
- ۴-۱۳- تأکید بر اجرای طرحهای افزایش نرخ بهره‌برداری از آبهای تأمین شده با تکمیل شبکه‌های آبیاری و زهکشی و انجام عملیات تجهیز و نوسازی اراضی و اجرای پوشش انهار.
- ۴-۱۴- سازماندهی و ایجاد تشکلهای قانونی حقابه‌ران و مصرف‌کنندگان آب و جلب همکاری و مشارکت آنان در امر نگهداری و بهره‌برداری از تأسیسات آبی کشور.
- ۴-۱۵- تجدید نظر اساسی در سازماندهی و مدیریت اقتصادی بخش‌های آب و کشاورزی بالاخص در موارد تعیین قلمرو مسؤولیتها، ایجاد هماهنگی‌های لازم بین ارگانهای ذیریط و استفاده صحیح و معقول از منابع آب.
- ۴-۱۶- تأمین بموقع نیازها، ادوات، ماشین‌آلات، قطعات یدکی و سایر نیازهای مربوط به تولید و تبدیل محصولات اساسی کشاورزی با حداکثر استفاده از ماشین‌آلات و امکانات تولید داخلی موجود.
- ۴-۱۷- اتخاذ سیاستهای حمایتی از تولیدکنندگان بخش کشاورزی برای تأمین کالاهای اساسی از طریق افزایش تولید در واحد سطح و تضمین خرید، تأمین خسارت و ییمه محصولات کشاورزی و بهبود قیمت‌های نسبی و ایجاد زمینه‌های تعادل و هماهنگ کردن سایر بخشها با این بخش.

۱۸-۴- افزایش سطح آگاهی کشاورزان و بالا بردن مهارت و بهره‌وری نیروی انسانی در بخش کشاورزی.

- ۱۹- توجه ویژه به توسعه، آموزش علمی و عملی امور کشاورزی.
- ۲۰- کوشش جدی جهت بهره‌برداری از حقابه ایران از رودخانه‌های مرزی.
- ۲۱- تنظیم سیاستهای الگوی کشت براساس اولویتهای برنامه و مزیت نسبی.
- ۲۲- ایجاد تسهیلات قانونی، فنی و اعتباری جهت خرید و فروش و جابجایی اراضی و قطعات کوچک به منظور یکپارچه نمودن انواع کشت و یکپارچه نمودن نسبی قطعات پراکنده و جلوگیری از خردشدن اراضی کشاورزی و تفرق انواع کشت با اولویت زمینهای زیر سدها و شبکه‌ها.
- ۲۳- تبیین و تثبیت نظام مالکیت اراضی کشاورزی و تأمین اقتصادی، اجتماعی و قضایی برای تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاریهای مردمی توسط دولت.
- ۲۴- افزایش نسبی درآمد سرانه روستاییان از طریق ایجاد تنوع در فرصت‌های اشتغال و تأمین درآمد از بخش‌های غیرکشاورزی در محیط روستایی.
- ۲۵- سازماندهی جامعه روستایی از طریق تعاونیهای تولیدی کشاورزی و دامداری و صنایع روستایی و سایر تشکلهای قانونی.
- ۲۶- تدوین و پیاده نمودن نظامهای مناسب بهره‌برداری در جهت یکپارچگی انواع کشت و اعمال زراعت مشاعی و تشکیل تعاونیهای کشاورزی و تسهیل کاربرد تکنولوژی مناسب و کاهش هزینه‌ها و استفاده بهینه از عوامل تولید و افزایش عملکرد.
- ۲۷- ایجاد نظام کارآمد و هماهنگ و مناسب جهت اعطای تسهیلات اعتباری از طریق ایجاد روابط سیستم بانکی با تعاونیها، شوراهای مراکز خدمات و جلوگیری از تعدد مراجع اعتباردهنده و رویه‌های اعطای اعتبار.
- ۲۸- تأکید بر حفظ، احیاء، توسعه و بهره‌برداری اصولی از منابع تجدید شونده و آبزیان.
- ۲۹- اصلاح ساختار تولید معدنی از طریق افزایش مستمر سهم کانیهای صنعتی.
- ۳۰- توسعه جهشی عملیات تفصیلی اکتشاف و تجهیز و آماده‌سازی معادن مورد نیاز صنایع کشور.

- ۴-۳۱- بهره‌برداری هرچه بیشتر از معادن جهت تأمین مواد اولیه کارخانجات تولیدی کشور و جایگزین کردن مواد خام و نیمه ساخته داخلی به جای مواد وارداتی.
- ۴-۳۲- برداشت کلیه موائع و ایجاد همه گونه تسهیلات برای مشارکت معدن کاران غیردولتی در انجام فعالیتهای اکتشافی و تولیدی.
- ۴-۳۳- گسترش تحقیقات و افزایش توان تکنولوژیک (دانش فنی، اطلاعات، مهارت‌ها و کارآبی) و سازماندهی بخش طراحی و مهندسی در معدن.
- ۴-۳۴- اصلاح ساختار تولید صنعتی از طریق افزایش مستمر سهم کالاهای سرمایه‌ای و انتکاء بیشتر تولید صنعتی به منابع داخلی.
- ۴-۳۵- تکمیل طرحهای نیمه تمام اولویت دار (عمدتاً واسطه‌ای پایه) و هدایت سرمایه گذاریهای جدید به ایجاد صنایع سرمایه‌ای مولد و موجود و اجزاء اصلی و پر مصرف ماشین آلات سرمایه‌ای.
- ۴-۳۶- اقدام در جهت شناخت، جذب و انطباق تکنولوژیهای صنعتی وارداتی و ایجاد زمینه‌های لازم برای شروع فعالیتهای تحقیق و توسعه در تکنولوژیهای نو منطبق با خط مشی‌های صنعتی.
- ۴-۳۷- تشویق و حمایت از ایجاد تشکلهای صنعتی و معدنی و تخصصی و واگذاری سهام صنایع دولتی و ملی شده (به استثناء صنایع بزرگ و مادر) به مردم.
- ۴-۳۸- ایجاد و گسترش صنایع مناسب (مواد، ماشین آلات و تکنولوژی عمدتاً محلی یا داخلی) در مناطق روستایی و تقویت و توسعه قابلیت‌های تولیدی و رقابتی صنایع کوچک.
- ۴-۳۹- برداشت کلیه موائع و ایجاد همه گونه تسهیلات برای توسعه صادرات کالاهای صنعتی براساس مزیتهای کشور از جمله ایجاد مناطق صنعتی آزاد جهت استقرار صنایع تولید کننده محصولات صادراتی و جذب سرمایه در این صنایع.
- ۴-۴۰- افزایش بهره‌برداری از ظرفیتهای موجود صنعتی با اختصاص ارز با نرخ رسمی به تولید کالاهای حساس و ضروری سهمیه‌بندی شده و تولید ماشین آلات صنعتی ارز ترجیحی برای تولید سایر کالاهای ضروری و واردات ماشین آلات صنعتی، و واردات بدون انتقال ارز برای تولید بقیه کالاهای و نیز تأمین کالاهای حساس و ضروری اضافه بر میزان سهمیه‌بندی شده.

- ۴-۴۱- تأمین کالاهای مصرفی حساس و ضروری در حداقل مورد نیاز جامعه.
- ۴-۴۲- تجدید نظر در روش قیمت‌گذاری محصولات تولیدی، وارداتی و صادراتی به نحوی که از تولید و صادرات حمایت گردد.
- ۴-۴۳- رعایت اولویت در تأمین گاز پروژهای تزریق گاز به منظور جلوگیری از هرز روی نفت خام و پرهیز شدید از برداشت گاز کلاهک مخازن نفت.
- ۴-۴۴- اولویت در اکتشاف و استخراج گاز از مخازن مشترک با کشورهای هم‌جوار.
- ۴-۴۵- جانشین نمودن بیشترین مقدار از گاز طبیعی بجای فرآوردهای نفتی و سایر سوختهای انرژی‌زا و توزیع گاز به ترتیب برای مصارف نیروگاهها، صنایع، تجاری و خانگی با اولویت مناطق پرمصرف کشور، مناطق سردسیر و نواحی نزدیک جنگل.
- ۴-۴۶- اولویت در جمع آوری گازهای همراه نفت میادین مختلف فلات قاره.
- ۴-۴۷- اولویت در تأمین برق مورد نیاز بخش‌های تولیدی کشور.
- ۴-۴۸- بهبود بهره‌برداری از تأسیسات صنعت برق کشور از طریق افزایش ضریب بهره‌برداری، ضریب بار و راندمان حرارتی نیروگاهها و کاهش تلفات انرژی در شبکه‌های انتقال و توزیع.
- ۴-۴۹- سیاست‌گذاری در زمینه مصرف بهینه انرژی و صرف‌جویی در ساخت و انسانی، توسط وزارت‌خانه‌های نیرو و نفت و رعایت دقیق اولویتهای بخش انرژی (برق، نفت و گاز) توسط وزارت‌خانه‌های صنعتی و بازرگانی در مورد وسائل و تجهیزات مصرف‌کنندگان انرژی.
- ۴-۵۰- گسترش و تأکید بر حمل و نقل عمومی در جابجایی انبوه کالا و مسافر به ویژه راه آهن.
- ۴-۵۱- استفاده از موقعیت جغرافیایی کشور در زمینه حمل و نقل بار و مسافر در سطح بین‌المللی به ویژه حمل و نقل هوایی و زمینی و ارائه خدمات ترانزیت پستی و مخابراتی.
- ۴-۵۲- توسعه و بهبود ارتباطات پستی و مخابراتی روستایی، شهری، بین‌شهری و بین‌المللی.
- ۴-۵۳- استفاده از شبکه ماهواره‌ای در حمل و نقل هوایی، دریایی و زمینی.
- ۴-۵۴- تلاش در جهت معادل ساختن رشد جمعیت.

۵- تلاش در جهت تأمین قسط اسلامی و عدالت اجتماعی از طریق :

- ۱- تأمین نیازمندیها و گسترش حمایتهای اقتصادی، اجتماعی از خانواده‌های شهدا،

مفقودین، اسراء و جانبازان و آزادگان با تأکید بر بهبود سطح زندگی، تأمین اشتغال مناسب و کمک به امور فرزندان شاهد.

۲-۵- توجه خاص به تحصیل جانبازان، رزمندگان و فرزندان خانواده‌های شهداء، مفقودین، اسراء، جانبازان و رزمندگان (مدارس شاهد).

۳-۵- توجه خاص به آموزش کودکان استثنایی.

۴-۵- تهیه و تدوین چهارچوب نظام تأمین اجتماعی براساس اصل ۲۹ قانون اساسی و ایجاد زمینه‌های مناسب برای اجرای آن.

۵-۵- حمایت از ایجاد تعاونیها و تعیین چهارچوبهای حقوقی لازم.

۶-۵- تعمیم یمه‌های اجتماعی با اولویت روستاییان، عشایر و گروههای آسیب‌پذیر.

۶- تأمین حداقل نیازهای اساسی عامه مردم از طریق :

۱-۶- تأمین تغذیه در حد نیازهای زیستی.

۲-۶- تأمین آموزش‌های عمومی بهداشتی- درمانی و مراقبتهای بهداشتی اولیه برای عامه مردم با تأکید بر مناطق محروم و روستایی کشور.

۳-۶- سالم‌سازی محیط زیست.

۴-۶- تعیین موازین و معیارهای ساخت مسکن شهری و روستایی مناسب با امکانات تولید و خصوصیات منطقه و توسعه، تهیه و تدوین نظام حقوقی جهت افزایش عرضه واحدهای مسکونی با تقلیل سطح زیربنا و تولید و عرضه مسکن استیجاری و گسترش فعالیتهای تولیدی مصالح ساختمانی.

۵-۶- اعمال مالیات تصاعدی به نسبت از دیاد سطح زیربنای مسکن برای توزیع بهتر امکانات مسکونی.

۷- تعیین و اصلاح الگوی مصرف در جهت تأمین نیازهای انسان و جامعه در جریان رشد و تکامل مادی و معنوی با حفظ کرامت و آزادگی انسان از طریق :

۱-۷- پیش‌بینی و طبقه‌بندی انواع نیازها به حیاتی، ضروری و غیر ضروری.

۷-۲- پیش‌بینی و تعیین کمی حداقل نیازهای حیاتی و ضروری با توجه به شناسایی و تعیین خواص عمده مصرف کالا و خدمات در رابطه با رفع این نیازها و با عنایت به نکات زیر:

الف- حداقل میزان نیاز

ب- مصرف سرانه آخرین سال

ج- متوسط مصرف سرانه ده ساله

د- عادت و نرم جهانی مصرف

ه- فرهنگ مصرفی مناطق

۷-۳- تأمین حداقل نیازهای حیاتی و در صورت امکان تأمین آنها در حد کفايت و نیز تأمین نیازهای ضروری با توجه به امکانات کشور.

۴-۴- رعایت اولویتهای زیر در تأمین نیازها.

الف- اولویت تأمین نیازهای اولیه بر ثانویه و نیازهای جامعه بر فرد

ب- اولویت تأمین نیازهای فرهنگی، اجتماعی بر نیازهای سیاسی، نظامی و بر نیازهای اقتصادی

ج- اولویت تأمین نیازهای حیاتی بر ضروری و بر غیرضروری

د- اولویت تأمین نیازها از داخل بر خارج

ه- اولویت تأمین نیازها از بخش کشاورزی بر صنعت و بر خدمات و نیز از ناحیه به کارگیری کالاهای سرمایه‌ای، بر واسطه‌ای و بر مصرفی

و- اولویت تأمین نیاز به کالاهای با ارزیابی کمتر

ز- اولویت تأمین نیازها از طریق به کارگیری نیروی کار بیشتر نسبت به سرمایه بیشتر

ح- اولویت تأمین نیاز از روستا نسبت به شهر

ط- اولویت تأمین نیازهای عموم مردم بر اقسام خاص

ی- اولویت تأمین نیازها از طریق به کارگیری تکنولوژی داخلی و مناسب با امکانات موجود کشور نسبت به تکنولوژیهای پیچیده و غیرقابل دسترس

۵-۵- رعایت هماهنگی لازم بین الگوی تولید، واردات، صادرات، توزیع از یک سو و الگوی مصرف تعیین شده از سوی دیگر.

- ۷-۶- صدور موافقنامه‌های اصولی برای تولید، استاندارد کالاها و مکانیزم تخصیص ارز هماهنگ با الگوی مصرف تعیین شده.
- ۷-۷- شناسایی، آموزش و ترویج نحوه نگهداری و مصرف صحیح کالا و خدمات، با حداقل ضایعات و حداکثر بهره‌برداری و نیز تلاش در جهت استفاده مجدد از ضایعات بجامانده از مصرف کالاها.
- ۷-۸- شناسایی و به کارگیری روش‌های بسته‌بندی، عرضه کالا و تبلیغات مناسب با الگوی مصرف تعیین شده.
- ۷-۹- کاهش تنوع اقلام کالا و خدمات رافع هر نیاز با عنایت به کالاها و خدمات جایگزین و صدور کالا و خدمات غیرضروری و خارج از الگوی مصرف تعیین شده.
- ۷-۱۰- عدم تخصیص امکانات دولتی و اخذ مالیات تصاعدی و به کارگیری سایر مکانیزم‌های مناسب جهت محدود ساختن تولید، واردات، توزیع و مصرف کالاها و خدمات خارج از الگوی مصرف تعیین شده.
- ۷-۱۱- رعایت فرهنگ صحیح مصرفی مناطق و ترویج شعائر و فرهنگ اسلامی مصرف.
- ۷-۱۲- توسعه و ترویج استفاده از امکانات عمومی نسبت به امکانات شخصی از قبیل استفاده از وسائل نقلیه عمومی در مقابل وسیله نقلیه شخصی.
- ۷-۱۳- پرهیز از ترویج روحیه رفاه طلبی در جهت ایجاد آمادگی و کسب توانایی‌های لازم در کشور به منظور مقابله با شرایط مختلف ناشی از تحریم اقتصادی، جنگ و سایر دسیسه‌های دول استکبار و سلطه طلب.
- ۷-۱۴- اتخاذ تدابیر و اجرای طرحها و برنامه‌های مناسب در جهت تزکیه و توزیع عادلانه درآمد و ثروت و تقلیل شکاف درآمدی موجود بین اقسام مختلف جامعه.
- ۷-۱۵- استفاده از امکانات مختلف فرهنگی، تبلیغی کشور در جهت اصلاح الگوی مصرف موجود به سمت الگوی مصرف تعیین شده.
- ۸- اصلاح سازمان و مدیریت اجرایی و قضایی کشور در ابعاد مختلف از طریق:
- ۸-۱- تنظیم و استمرار نظام کارآمد تصمیم‌گیری و سیاستگذاری در مجموعه سازمان دولت.

- ۸-۱- تدوین حدود وظایف دولت در اعمال حاکمیت و تصدی با جهت‌گیری تقویت واحدهای مسؤول اعمال حاکمیت و کاهش وظایف تصدی تا حد ضرورت.
- ۸-۲- انتقال بخشی از وظایف غیرضرور دولتی به بخش غیردولتی در جهت کاهش بار مالی ارائه خدمات دولتی و ارتقاء کیفیت خدمات ارائه شده به جمعیت تحت پوشش.
- ۸-۳- بازنگری ذر سازمان دولت با انتقال اختیارات لازم و مکافی به مسؤولین محلی و ایجاد واحدهای سازمانی غیر مرکزی جهت جبران عقب‌ماندگی مناطق معروف کشور.
- ۸-۴- ایجاد زمینه‌های مناسب برای مشارکت مؤثر و همه‌جانبه مردم در امور کشور.
- ۸-۵- استقرار نظمات انتخاب، انتصاب، آموزش، ارزشیابی، تنبیه و تشویق مدیریت با جهت‌گیری ارتقاء کیفیت مدیریت دولتی در کشور.
- ۸-۶- بهبود سیستمها و روش‌های انجام امور در ادارات با جهت‌گیری تسريع انجام امور مردم.
- ۸-۷- بازنگری و اصلاح قوانین و مقررات گذشته با هدف کوتاه کردن مسیر جریان امور و انطباق آنها با سیاستهای کشور.
- ۸-۸- بهره‌گیری کامل از توان نیروی انسانی و افزایش سطح تخصص آنها شامل:
- تقلیل نیروی انسانی غیرمتخصص دستگاهها.
 - افزایش کارآیی مدیران و تعیین حدود اختیارات و مسؤولیت آنها.
- ۸-۹- ایجاد نظام منسجم مدیریت اقتصادی به گونه‌ای که از تغییرات سریع سیاستها و ضوابط حاکم بر فعالیتهای اقتصادی جلوگیری نموده، تضمین لازم را برای اجرای تصمیمات و تأمین اجتماعی کارگزاران اقتصادی و جذب و به کارگیری نیروهای متخصص و با تجربه و متعدد جامعه و انجام نظارت و حسابرسی لازم و تشویق و تنبیه و الزام به رعایت مقررات و ضوابط و قوانین مصوب کشور را فراهم آورد.
- ۸-۱۰- تدوین نظام تهییه و اجرای طرحهای عمرانی به منظور تسهیل و زمانبندی دقیق آنها در جهت انجام و بهره‌برداری مطلوب و تجدیدنظر در مبانی ارزیابی و گزینش طرحها بر مبنای توجیه فنی، اقتصادی و سازماندهی مناسب به گونه‌ای که مشارکت مردم را فراهم نماید.
- ۸-۱۱- تدوین نظام تحقیقات علمی در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به منظور گسترش و توسعه برنامه‌های علمی و تحقیقاتی و در جهت هماهنگی برنامه‌ها و سازمانهای

مسؤول تحقیقات در کشور.

- ۱۳-۸- ایجاد نظام آمار و انفورماتیک جهت فراهم آوردن اطلاعات آموزشی، پژوهشی، اقتصادی و اجتماعی بهنگام و قابل اعتماد جهت استفاده و به کارگیری آن در فرآیند تصمیم‌گیری.
- ۱۴- اصلاح ساختار سازمانی حمل و نقل جهت تمرکز تصمیم‌گیری و هدایت امور حمل و نقل برون شهری و درون شهری.
- ۹- تلاش در جهت ایجاد امنیت قضایی و تحکیم مبانی نظری و عملی تساوی عموم در برابر قانون و اجرای عدالت و حمایت از آزادیهای مشروع فردی و اجتماعی از طریق :
- ۹-۱- ایجاد تشکیلات مناسب قضایی با بهره‌گیری از تجربیات ده‌ساله پس از انقلاب.
- ۹-۲- ایجاد تشکیلات مناسب اداری در دو بخش : بخش پشتیبانی دادگاهها و بخش ستادی.
- ۹-۳- ایجاد تسهیلات جهت مراجعه سریع و مستقیم افراد به دادگاهها، خصوصاً در شهرهای بزرگ و در مرحله اول تهران.
- ۹-۴- ایجاد نظام منسجم و فعال ارشاد و معاخذت قضایی.
- ۹-۵- تربیت قضاط عادل و شایسته و کارمندان اداری ورزیده و ایجاد امکانات لازم برای تکمیل معلومات و بازآموزی قضاط و نیز افزودن بر معلومات کارمندان دادگستری و آموزش ضمن خدمت آنها.
- ۹-۶- تنقیح قوانین موجود و تدوین قوانین جدید.
- ۹-۷- فراهم آوردن امکانات اجرایی جهت انجام وظایف بازرسی کل کشور و دیوان عدالت اداری.
- ۹-۸- توسعه و تکمیل فعالیتهای ثبت اسناد و اصلاح روشهای آن.
- ۹-۹- انجام بررسیهای جرم‌شناسی.
- ۹-۱۰- برنامه‌ریزی جهت اجرای سریع و صحیح احکام قضایی.
- ۹-۱۱- تلاش در جهت اصلاح نظام زندانها.
- ۹-۱۲- پیش‌گیری از وقوع جرایم و انجام مراقبت بعد از خروج زندانیان از زندان و

خانوادهای آنان و برخورد قاطع با عوامل قاچاق مواد مخدر و سایر مفاسد اجتماعی.

۱۲-۹- تکمیل و توسعه نظام آماری دادگستری و اصلاح روش‌های آن و بهره‌گیری از امکانات انفورماتیکی.

۱- سازماندهی فضایی و توزیع جغرافیایی جمعیت و فعالیتها.

متناسب با مزیتهای نسبی هر منطقه به استثنای مواردی که ملاحظات

سیاسی و نظامی ایجاد منعاید از طریق :

۱۰-۱- انجام سرمایه‌گذاریهای تکمیلی تولیدی در مناطقی که نسبت به حجم جمعیت و فعالیت مستقر در آنها، دارای مازاد ظرفیهای زیربنایی و استعدادهای اقتصادی استفاده نشده می‌باشد، به منظور صرفه‌جویی و تسريع بازده سرمایه‌گذاریها.

۱۰-۲- تجهیز کانونهای توسعه از طریق گسترش ظرفیهای زیربنایی و تولیدی و افزایش توان جمعیت پذیری به منظور فراهم‌سازی زمینه‌های ایجاد تعادلهای منطقه‌ای مطابق اولویت‌های زیر با تأکید بر بخش‌های محروم.

- نواحی دارای قابلیت‌های بارور نشده توسعه در بخش‌های تولیدی

- نواحی ویژه مطابق ضرورتهای سیاسی و نظامی

- نواحی کلیدی برای مهار و هدایت مهاجرتها

- نواحی خاص بنا به ملاحظات زیست محیطی (نظیر جلوگیری از پیشروی کویر)

۱۰-۳- با توجه به هدف توزیع جغرافیایی منطقی جمعیت و فعالیتها در سرزمین، سیاستهای آمایش سرزمین در جهت اصلاح ساختار فضایی توسعه کشور با تأکید بر سازماندهی، تنظیم روابط و تقویت پیوند بین مراکز جمعیتی در شبکه‌ای سازمان یافته از مراکز شهری و نواحی روستایی و عشایری به شرح زیر باشد :

۱۰-۳-۱- مهار رشد و آمایش درونی قطبهای اشباع شده‌ای که حجم جمعیت و فعالیت بر ظرفیهای زیربنایی و استعدادهای تولیدی آنها فزونی یافته و تداوم رشد آنها، موجب کاهش بازدهی اقتصادی و افزایش ناهمجارتی اجتماعی می‌گردد خصوصاً در مورد تهران، ممنوعیت استقرار فعالیتهای تولیدی و خدماتی جدید دارای عملکرد فرامنطقه‌ای به استثناء فعالیتهای

تحقیقاتی و برخی صنایع استراتژیک پیشرفته و مهارت بالا، اعمال خواهد شد.

۱۰-۳-۲- تجهیز گزیده‌ای از شهرهای بزرگ در کشور به عنوان مراکز منطقه‌ای جهت تمرکز زدایی و تقویض قسمتی از وظایف متعدد تهران به آنها خصوصاً در زمینه خدمات برتر (مراکز آموزش عالی، بیمارستانهای تخصصی، خدمات مشاوره‌ای و پیمانکاری، خدمات مالی، مراکز تعمیر و نگهداری تخصصی) و ایجاد مجموعه‌های عملکردی (صنعتی، دانشگاهی، بیمارستانی، اداری، تجاری، تحقیقاتی، ...) به منظور سازماندهی فضایی مناسب پاره‌ای از فعالیتهای مستقر در تهران و تقویت و تجهیز شهرهای کوچک منطقه جهت جذب رشد طبیعی شهر تهران.

۱۰-۳-۳- تجهیز و تقویت شهرهای متوسط جهت پذیرش سهم غالب سرریز جمعیت شهرهای بزرگ در آنها.

۱۰-۳-۴- تجهیز و تقویت شهرهای کوچک به عنوان حلقة اتصال جامعه شهری با جامعه روستایی و ارتقاء توان خدماتی این شهرها خصوصاً در زمینه خدمات تولیدی به منظور توسعه یکپارچه جوامع شهری و روستایی و به منظور مهار مهاجرتها و افزایش ظرفیت نگهداری جمعیت روستاهای کاهش شکاف موجود در بهره‌گیری از امکانات خدمات اجتماعی، تجاری و تولیدی میان این دو جامعه.

۱۰-۳-۵- تجهیز و تقویت مراکز دهستان و روستاهای مرکزی و ایجاد روستا شهرها به منظور تسهیل خدمت‌رسانی به مناطق روستایی و ایجاد زمینه‌های مناسب جهت استقرار فعالیتهای غیرکشاورزی در محیط روستایی منوط به بازنگری ضوابط انتخاب مراکز دهستان و استقرار نظام سلسله مراتبی خدمت‌رسانی به روستاهای و برنامه‌ریزی فضایی روستاهای در قالب مجموعه‌های روستایی.

۱۰-۳-۶- نگهداری جمعیت عشایری براساس رابطه تعادل یافته بین نسبت دام و ظرفیت مراعع و تأمین مشاغل مولد برای عشایر مازاد در مراکز جمعیتی با اولویت نقاط روستایی و با تعیین و آماده‌سازی مکانهای مناسب برای رعایت ویژگیهای تولیدی عشایر.

۱۰-۳-۷- اولویت بازسازی و آمایش دوباره مناطق آسیب‌دیده از جنگ تحمیلی با امکان

تجددیدنظر در مقیاس و عملکرد مراکز جمعیتی و تولیدی این مناطق.

ج- تصویر کلان برنامه

۱- جمعیت

۱- خطوط کلی سیاست تجدید موالید کشور

بر مبنای بررسیهای به عمل آمده، اعمال سیاست تعديل موالید از ۴/۶ مولود زنده به دنیا آمده در طی دوران بالقوه باروری یک زن (سال ۱۳۶۵) به ۴ نوزاد در سال ۱۳۹۰ و کاهش نرخ رشد طبیعی جمعیت از ۲/۳ به ۲/۲ درصد در همین مدت با توجه به ساختمان فعلی بسیار جوان جمعیت و ویژگیهای زیستی و فرهنگی جامعه امکان پذیر خواهد بود. از این رو کاهش باروری عمومی زنان تا حد ۴ نوزاد و نرخ رشد طبیعی ۲/۳ درصد در سال ۱۳۹۰ مهمترین هدفهای درازمدت سیاست تجدید موالید کشور خواهد بود و متناسب با این هدفها، کاهش نرخ رشد طبیعی جمعیت به ۲/۹ درصد در انتهای این برنامه و ابتدای برنامه توسعه بعدی، از طریق اثربخشی آگاهانه و برنامه ریزی شده بر متغیر باروری به عنوان عمدۀ ترین هدف جمعیتی این برنامه در نظر گرفته شده است.

به منظور نیل به این هدف، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به عنوان مجری این سیاست موظف است با همه توان و امکانات خود، به طور متوسط ۲۴ درصد از زنان و مادران واقع در مقاطع سنی بالقوه باروری را طی سالهای ۱۳۷۲-۶۸ تحت پوشش برنامه تنظیم خانواده قرار دهد، تا از تولید یک میلیون مولود ناخواسته در طول این برنامه جلوگیری شود. از این دیدگاه، اولویت با آن قسمت از نواحی، مناطق جغرافیایی و قشرهای اجتماعی کشور خواهد بود که از باروری ناخواسته و غالباً در حد بیولوژیک، زیانهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بیشتری دیده‌اند.

تحقیق این هدفها، علاوه بر فعالیتهای واحد اجرایی تنظیم خانواده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، مستلزم کوشش‌هایی از این قرار است:

- بالابردن سطح سواد و دانش عمومی افراد جامعه و به خصوص افزایش ضریب پوشش

تحصیلی دختران لازم التعلم.

- اعتلاء موقعیت زنان از طریق تعمیم آموزش و افزایش زمینه‌های مشارکت زنان در امور اقتصادی، اجتماعی جامعه و خانواده.
- ارتقاء سطح سلامت افراد جامعه و کاهش مرگ و میر مادران و کودکان.
- لغو کلیه مقررات مشوق رشد جمعیت و اتخاذ تدابیر مناسب با سیاست تعیین موالید کشور.

تحول متغیرهای جمعیتی در طول سالهای ۱۳۷۲-۱۳۶۷

متغیرها	۱۳۷۲	۱۳۶۷
میزان خام موالید (در هزار)	۳۵/۵	۴۰/۲
میزان خام مرگ و میر (در هزار)	۶/۵	۸/۲
میزان رشد طبیعی (در صد)	۲/۹	۳/۲
میزان باروری (نوزاد)	۵/۷۳	۶/۲۱
میزان ناخالص تجدیدنسل	۲/۷۹	۳/۰۳

۱-۲- آینده‌نگری جمعیت

بر مبنای داده‌های سرشماری سال ۱۳۶۵، جمعیت کشور از حدود ۵۲/۷۷۵ میلیون نفر در سال ۱۳۶۷ به ۶۱/۲۸۸ میلیون نفر در سال ۱۳۷۲ خواهد رسید.

درجه شهرنشینی جمعیت کشور از ۵۵/۸۶ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۵۹/۶۷ درصد در انتهای برنامه و حجم جمعیت شهرنشین کشور در همین فاصله از ۴۷۱/۲۹ میلیون نفر به ۵۶۸/۳۶ میلیون نفر افزایش خواهد یافت.

بر این اساس، جمعیت شهرنشین کشور در سالهای برنامه اول با متوسط میزان رشدی حدود ۴/۴ درصد از دیاد خواهد یافت. بخشی از این روند فزاینده شهرنشینی معلول مهاجرتهایی خواهد بود که از تنگناهای اقتصادی جامعه روستایی، خاصه عدم امکان ارتقای متوازن مبانی معیشتی با از دیاد جمعیت روستایی ناشی خواهد شد.

طبق بررسیها، حجم جمعیت روستائی کشور در طول این برنامه از ۲۳/۲۸۴ میلیون نفر به ۲۴/۷۲۰ میلیون نفر ارتقاء خواهد یافت و به دلیل تداوم جریان مهاجرفترستی این جامعه و تغییر و

تبیلی که بر اثر افزایش طبیعی جمعیت یا گسترش فضای جغرافیایی شهرها صورت خواهد گرفت و منجر به پیدایش کانونهای جدید شهری یا جذب و محو برخی از آبادیهای روستایی حاشیه‌ای شهرها، خاصه شهرهای بزرگ کشور خواهد شد، میزان رشد سالانه جمعیت روستایی در این برنامه به طور متوسط از $1/2$ درصد بیشتر نخواهد شد.

تحول جمعیت کشور بر حسب جوامع شهری و روستایی (۱۳۷۲-۱۳۶۷)

(جمعیت به هزار نفر)

سال	کل جمعیت	شهرنشین	روستانشین	ضریب شهرنشین جمعیت
۱۳۶۷	۵۲۷۷۵	۲۹۴۹۱	۲۲۲۸۴	۵۵/۸۸
۱۳۶۸	۵۴۴۴۷	۳۰۸۹۱	۲۲۵۵۶	۵۶/۷۲
۱۳۶۹	۵۶۱۳۹	۳۲۲۰۲	۲۲۸۳۷	۵۷/۵۴
۱۳۷۰	۵۷۸۴۲	۳۲۷۰۶	۲۴۱۲۶	۵۸/۲۷
۱۳۷۱	۵۹۵۶۰	۳۵۱۰۶	۲۴۴۵۴	۵۸/۹۴
۱۳۷۲	۶۱۲۸۸	۳۶۵۶۸	۲۴۷۲۰	۵۹/۶۷

۲- رشد اقتصادی و تحولات ساختار اقتصادی

با توجه به اهداف و خط مشی‌های برنامه اول توسعه، اهداف کمی کلان و جهت‌گیریهای بخش‌های مختلف اقتصادی در برنامه اول پنج ساله (۷۲-۱۳۶۸) در چهار چوب امکانات و منابع این برنامه به شرح ذیل می‌باشد.

۱-۴- تولید ناخالص داخلی

رشد تولید ناخالص داخلی به قیمت ثابت ۱۳۶۷ سالانه به طور متوسط معادل $1/8$ درصد خواهد بود. دلیل افزایش رشد تولید در پنج ساله اول وجود ظرفیت‌های بلا استفاده است که استفاده

حداکثر از آن به عنوان یکی از محورهای اساسی برنامه در نظر گرفته شده است. لذا پیش‌بینی می‌شود که با عدم گسترش سرمایه‌گذاریهای جدید در برنامه اول و اتحام سرمایه‌گذاریهای نیمه‌تمامی که پس از اتمام، تأمین منابع ارزی جدید از طریق توسعه صادرات و یا جایگزینی واردات را به همراه خواهد داشت و همچنین استفاده از ظرفیتهای موجود رشد اقتصادی پیش‌بینی شده حاصل آید. تولید ناخالص داخلی بدون نفت در برنامه سالانه به طور متوسط رشدی معادل $7/9$ درصد خواهد داشت. با توجه به میزان نرخ رشد جمعیت رشد تولید سرانه به طور متوسط سالانه معادل $9/4$ درصد برآورد می‌گردد.

در چهارچوب رشد اقتصادی مورد پیش‌بینی، رشد سالانه بخش‌های مختلف در مقاطع (۱۳۶۸-۷۲) به ترتیب کشاورزی $1/6$ درصد، بخش نفت $7/8$ درصد، بخش صنعت $2/14$ درصد، بخش معدن $5/19$ درصد، بخش آب و برق و گاز $1/9$ درصد، بخش ساختمان $5/14$ درصد و بخش خدمات $6/7$ درصد برآورد گردیده است. رشد تولید مورد نظر بخش کشاورزی با توجه به میزان تقاضا برای محصولات غذایی کشاورزی این امکان را فراهم خواهد ساخت تا در ده سال آتی شکاف بین تولید و مصرف محصولات کشاورزی به تدریج کاسته شود. طبیعی است که زمینه‌های تحقق این هدف از برنامه اول شروع خواهد گردید. در رشد بخش صنعت تأکید عمده بر توسعه صنایع سرمایه‌ای و واسطه‌ای از طریق تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام در چهارچوب اولویتهای برنامه بخش صنعت می‌باشد. در این راستا رشد صنایع سرمایه‌ای معادل 24 درصد، صنایع واسطه‌ای معادل 20 درصد و رشد صنایع مصرفی معادل $2/4$ درصد پیش‌بینی می‌شود. ترکیب رشد بخش صنعت این امکان را خواهد داد تا سهم ارزش افزوده صنایع سرمایه‌ای در کل ارزش افزوده صنعت از $5/6$ درصد به $5/8$ درصد افزایش، سهم صنایع واسطه‌ای از $4/49$ درصد به 63 درصد افزایش و سهم صنایع مصرفی از 45 درصد به $5/28$ درصد کاهش یابد. اولویت در توسعه صنایع سرمایه‌ای و واسطه‌ای یا فعالیتهایی خواهد بود که امکان جایگزینی کالاهای وارداتی کشور را فراهم می‌کند. در نتیجه تلاش خواهد شد تا با تقویت بنیه‌های تولید داخلی وابستگی تولید به مواد و کالاهای واسطه‌ای خارجی کاهش یابد. رشد بخش معدن با توجه به استفاده حداکثر از ظرفیتهای معدنی کشور در جهت توسعه صادرات غیرنفتی و همچنین ایجاد ارتباط منطقی با فعالیتهای بخش صنعت تعیین شده است. رشد حاصله در بخش نفت به علت انجام

سرمایه‌گذاری‌های لازم جهت افزایش امکان صدور نفت و همچنین افزایش تولید فرآوردهای نفتی صورت خواهد پذیرفت. اهداف مربوط به بخش آب و برق و گاز با توجه به ارتباط متقابل رشد این بخش با سایر بخش‌های اقتصادی به خصوص کشاورزی و صنعت و همچنین تأمین نیازهای مصرفی کشور تعیین گردیده است. رشد بخش خدمات با تأکید بر رشد زیربخش حمل و نقل و همچنین زیربخش‌های مهم مربوط به خدمات اجتماعی چون آموزش و پرورش، آموزش عالی، آموزش فنی و حرفه‌ای، بهداشت و درمان و بهزیستی و تأمین اجتماعی و کترول رشد زیربخش بازرگانی هدفگذاری شده است. نکته مهم آنکه رشد بالای جمعیت و افزایش روزافزون نیازهای جمعیتی رشد بخش خدمات را سبب شده که این مسأله، تجدید ساختار تولید ناخالص داخلی در چهارچوب اقتصاد ملی کشور را با مشکل مواجه ساخته است. افزایش تعداد دانشجویان تا سطوح ۷۷۷ نفر دانشجوی کارشناسی به بالا درصد هزار نفر جمعیت، تحت پوشش قرار گرفتن ۱۷/۸ میلیون نفر دانش‌آموز، افزایش تعداد تختهای بیمارستانی از ۷۷۰۰۰ به ۹۳۰۰۰ تخت، تحت پوشش قرار گرفتن ۶۳۱۲ هزار نفر در برنامه‌های مختلف بهزیستی، افزایش نسبت بیمه‌شدگان اصلی کشور به کل مزد و حقوق بگیران از ۷۲ درصد به ۷۷ درصد از جمله اهداف کمی زیربخش‌های مختلف بخش خدمات در سال پایانی برنامه می‌باشد.

در تعیین رشد بخش ساختمان فرض براین بوده است که واحدهای مسکونی خسارت دیده در طی سالهای جنگ تحمیلی در چهارچوب سیاستهای بازسازی کشور بازسازی شده و روند ساخت مسکن نیز در طی سالهای مذکور جهت پاسخگویی به نیاز جامعه بهبود یابد. در این راستا در طی برنامه پنج ساله حدود ۲۰۴ میلیون مترمربع ساخت زیربنای مسکونی در نظر گرفته شده است.

سهم ارزش افزوده بخش‌های مختلف اقتصادی در تولید ناخالص داخلی در سال ۱۳۷۲ به ترتیب بخش کشاورزی معادل ۲۱ درصد، بخش صنعت و معدن معادل ۹/۶ درصد، بخش نفت معادل ۹/۸ درصد، بخش آب و برق و گاز معادل ۲/۸ درصد، بخش خدمات معادل ۵۰ درصد و بخش ساختمان معادل ۲/۷ درصد پیش‌بینی شده است. از ویژگیهای عمدۀ ترکیب تولید ناخالص داخلی به سهم عمدۀ بخش کشاورزی در کل تولید کشور می‌توان اشاره نمود.

۴-۲- سرمایه‌گذاری و مصرف

۱-۲-۲- سرمایه‌گذاری :

منابع سرمایه‌گذاری مورد نیاز برنامه جهت تحقق اهداف کمی کلان برنامه پنج ساله معادل ۲۶۴۵۲ میلیارد ریال به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۶۷ برآورده است. رشد سرمایه‌گذاری به قیمت ثابت سالانه به طور متوسط معادل $6\frac{1}{2}$ درصد خواهد بود.

بازتاب اهداف کمی بخش‌های مختلف اقتصادی سهم سرمایه‌گذاری مورد نیاز بخش کشاورزی در کل سرمایه‌گذاری برنامه پنج ساله معادل $9\frac{1}{8}$ درصد بخش نفت و گاز $6\frac{1}{2}$ درصد، صنعت و معدن $8\frac{5}{8}$ درصد، آب و برق $2\frac{1}{9}$ درصد، ساختمان $2\frac{3}{2}$ درصد و بخش خدمات معادل $7\frac{3}{2}$ درصد پیش‌بینی می‌شود.

نسبت سرمایه‌گذاری کل به تولید ناخالص داخلی که در سالهای اخیر به شدت افت کرده است از $14\frac{5}{5}$ درصد در سال ۱۳۶۷ به 17 درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش خواهد یافت. طی برنامه سهم سرمایه‌گذاری بخش غیردولتی در کل سرمایه‌گذاری معادل $52\frac{1}{8}$ درصد برآورده است.

۲-۲-۲- مصرف :

تجربه و تئوری هر دو نشان می‌دهد تا بینه‌های داخلی تولید جهت پاسخگویی به تقاضا رشد نیابد افزایش مصرف جز از طریق افزایش واردات مصرفی تأمین نشده و در صورت بروز تنگناهای ارزی چون سالهای اخیر باعث افزایش قیمتها می‌شود. بنابراین مصرف و ایجاد تقاضا وقتی می‌تواند محرك رشد و توسعه در کشور باشد که تولید وابسته نباشد و یا در صورت وابسته بودن، شکاف تجارت (صادرات منهای واردات) محدودیت الزام‌آوری در تصمیم‌گیری اقتصادی به شمار نیاید. به طور کلی جامعه در روند توسعه و حرکت به سوی یک وضعیت نسبتاً مطلوب اقتصادی - اجتماعی باید از دوران انتقالی گذر کند. این دوران نیازمند به تلاش و جدیت بیشتر و احتراز از مصرف‌گرایی در جهت تأمین منابع سرمایه‌گذاری است.

در ده‌سال گذشته کل هزینه‌های مصرفی جامعه (مصرف خصوصی + مصرف دولتی) به طور متوسط سالانه 2 درصد تنزل نموده است. ترکیب هزینه‌های مصرفی در مقطع (۱۳۵۶-۱۳۶۷) نشان می‌دهد که هزینه مصرف خصوصی سالانه $1\frac{1}{2}$ درصد و هزینه مصرف دولتی معادل $3\frac{1}{8}$ درصد

୧-୧-୫-ଶ୍ରୀମତୀ କିମ୍ବା ମହାନାନ୍ଦିଙ୍ଗ କିମ୍ବା କର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ ପାଇଁ ଏହାରେ

।-।-।-॥
କାନ୍ତି ପରିମାଣ କାନ୍ତି ପରିମାଣ କାନ୍ତି ପରିମାଣ କାନ୍ତି ପରିମାଣ

ପ୍ରାଚୀନ ଶାସକି

ପ୍ରକାଶନ କମିଟି ପତ୍ର ଲେଖନ

ଶ୍ରୀ କମଳାଚାର୍ଯ୍ୟ

- ۴-۱-۳- جلب مشارکت مردم به تأمین قسمتی از هزینه ارائه خدمات عمومی.
- ۵-۱-۳- تکمیل و اجرای نظام هالیاتی در جهت توزیع منطقی قردرآمد و ثروت.
- ۶-۱-۳- کاهش با رمالی هزینه های دولتی از طریق انتقال پاره ای از وظایف موجود به بخش غیردولتی.

۳-۲- خط مشی های اساسی :

- ۳-۲-۱- کاهش سطح پوشش خدمات دولتی آموزش (عمومی، فنی و حرفه ای و عالی) از طریق انتقال قسمتی از آن به بخش غیردولتی و استفاده از منابع صرفه جویی شده جهت ارتقاء کیفیت خدمات ارائه شده به دانش آموزان و دانشجویان تحت پوشش.
- ۳-۲-۲- تعدیل هزینه های جاری مربوط به کمک زیان شرکتها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت.

- ۳-۲-۳- تعدیل هزینه جاری دستگاههایی که امکان کسب درآمد دارند.
- ۳-۲-۴- کاهش تدریجی تعداد پرسنل مشاغل پشتیبانی بخش دولتی و استفاده از مبالغ صرفه جویی شده جهت افزایش حقوق و مزایای کادر تخصصی.
- ۳-۲-۵- استفاده مطلوب از امکانات تولید و صدور نفت خام کشور در جهت افزایش درآمدهای ریالی و ارزی ناشی از آن و همچنین انجام سرمایه گذاریهای لازم جهت افزایش ظرفیتهای موجود در این زمینه.
- ۳-۲-۶- ارتقاء سطح کوشش مالیاتی درخصوص مالیاتهای بر درآمد (بهویژه مالیات بر مشاغل، مالیات بر مستغلات و مالیات بر ثروت) از طریق بهبود روش های جمع آوری مالیات و تدوین قوانین و مقررات لازم.
- ۳-۲-۷- تجدید نظر در نرخ خدمات و کالاهای دولتی همزمان با ارتقاء کیفیت آنها در جهت افزایش نسبت درآمدهای حاصل از آن در تولید ناخالص داخلی.

۳-۳- هدفهای کمی (بودجه دولت)

- ۳-۳-۱- هزینه های دولت طی برنامه اول معادل ۵/۲۸۹۶۵ میلیارد ریال برآورد می گردد. از

این مبلغ ۵/۷۷۶ میلیارد ریال را هزینه‌های جاری و ۸۱۸۹ میلیارد ریال را هزینه‌های عمرانی تشکیل می‌دهد. رشد هزینه‌های جاری و عمرانی طی برنامه اول به طور متوسط سالانه به ترتیب ۶/۶ و ۱۷/۳ درصد می‌باشد. بعملت رشد سریعتر هزینه‌های عمرانی سهم آن در کل هزینه‌های دولت از ۱۹/۴ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۲۸ درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش خواهد یافت.

۲-۳-۲- درآمدهای دولت طی برنامه اول با رشد متوسط سالانه ۱/۲۵ درصد از ۰/۹۸ میلیارد ریال در سال ۱۳۶۷ به ۱/۱۴۴۲ میلیارد ریال در سال ۱۳۷۲ افزایش خواهد یافت. از ۱۸/۰۷ میلیارد ریال درآمدهای دولت در برنامه اول در سال ۱۳۷۲ (۴/۴۴ درصد (۰/۷۰۷ میلیارد ریال) را ۱۸/۲۳ میلیارد ریال درآمدهای مالیاتی، ۲۴ درصد (۵/۷۴۲ میلیارد ریال) را درآمد نفت و ۲/۳۱ درصد (۸/۷۴۶ میلیارد ریال) را سایر درآمدهای دولت تشکیل می‌دهد.

۲-۳-۳- کسری بودجه دولت از حدود ۷/۴۱ میلیارد ریال در سال ۱۳۶۷ به ۵/۹۲ میلیارد ریال در سال ۱۳۷۲ کاهش یافته و سهم آن در کل بودجه از ۱/۵۱ درصد به ۴/۱ درصد تقلیل می‌یابد.

۲-۳-۴- با اعمال خط مشی‌های مذکور در بند (ج) نتایج زیر حاصل خواهد گردید:

- نسبت کل هزینه‌ها به تولید ناخالص داخلی از ۶/۱۸ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۳/۱۷ درصد در سال ۱۳۷۲ کاهش می‌یابد.

- نسبت کل درآمدها به تولید ناخالص داخلی از ۹ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۱۷ درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش می‌یابد.

- نسبت درآمدهای مالیاتی به تولید ناخالص داخلی از ۳/۴ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۴/۸ درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش خواهد یافت.

- نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی از ۶/۹ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۰/۲ درصد در سال ۱۳۷۲ کاهش می‌یابد.

- بخش‌های اجتماعی (آموزش، بهداشت و تأمین اجتماعی) در برنامه اول از اولویت خاصی برخوردار بوده و سهم هزینه‌های آنها در کل هزینه‌های دولت از ۸/۳۲ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۷/۴۵ درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش می‌یابد.

- نسبت درآمدهای مالیاتی به هزینه‌های جاری از ۸/۲۸ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۶/۵۷ درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش می‌یابد.

- نسبت هزینه‌های عمرانی به هزینه‌های جاری از ۲۴/۱ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۲۸/۹ درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش می‌یابد.
- از کاهش هزینه‌های عمرانی به قیمت‌های ثابت جلوگیری شده و هزینه‌های مزبور در سال ۱۳۷۲ در سطحی معادل ۶۵ درصد بیشتر از سال ۱۳۶۷ قرار می‌گیرد.
- فصول منابع آب و کشاورزی، معدن، نفت و گاز از اولویت برخوردار بوده و سهم آنها در کل سرمایه گذاری از ۱۷/۵ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۲۳ درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش می‌یابد.
- سهم اعتبارات فرهنگی و هنری در کل بودجه دولت از ۱/۴ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۱/۹ درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش می‌یابد.

۴- حجم نقدینگی و نرخ تورم

۱-۴- نقدینگی :

همچنان که در بحث بودجه دولت گذشت در اثر اعمال سیاستهای بودجه‌ای، کسری بودجه دولت که در سالهای اخیر بهشدت افزایش یافته است از ۲۱۴۶ میلیارد ریال در سال ۱۳۶۷ به حدود ۹۲/۵ میلیارد ریال در سال ۱۳۷۲ کاهش خواهد یافت. طبیعی است که در اثر اتخاذ این سیاست تبعات سوء اقتصادی وجود کسری بودجه که بهشدت در سالهای گذشته اقتصاد را تحت تأثیر قرار داده است به تدریج در سالهای آتی کاهش می‌یابد.

حجم نقدینگی که عمدتاً در اثر افزایش بدھی بخش دولتی به بانک مرکزی در پنج سال گذشته سالانه به طور متوسط ۱۵/۳ درصد رشد داشته در طی برنامه پنج ساله سالانه به طور متوسط به ۸/۲ درصد کاهش خواهد یافت به طوری که از ۲۳/۸ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۳/۵ درصد در سال ۱۳۷۲ تنزل می‌کند. حجم نقدینگی در طی سالهای برنامه براساس عوامل تعیین کننده عرضه پول به شرح ذیل برآورد شده است.

۱-۴-۱- خالص داراییهای خارجی : در طی سالهای برنامه خالص داراییهای خارجی معادل سال ۱۳۶۷ در سطح ۷۲۴ میلیارد ریال ثابت فرض شده است.

۱-۴-۲- خالص بدھی بخش دولتی : استقراض دولت از سیستم بانکی در طول سالهای برنامه به عنوان تغییرات خالص بدھی بخش دولتی به سیستم بانکی منظور گردیده است. در مورد

استقرار ارض شرکتهای دولتی چنین فرض شده است که افزایش سالانه بدھی آنها برابر با افزایش سالانه مجموع سپرده‌های بخش دولتی نزد سیستم بانکی باشد.

با فرض فوق خالص بدھی بخش دولتی به سیستم بانکی از ۵/۱۱۶۷۶ میلیارد ریال در سال ۱۳۶۷ به ۲/۱۷۴۸۹ میلیارد ریال در سال ۱۳۷۲ افزایش خواهد یافت که نشان دهنده رشد سالانه‌ای به طور متوسط معادل ۴/۸ درصد می‌باشد.

۳-۱-۴- وامها و تسهیلات اعطایی به بخش غیردولتی: این متغیر براساس جمع سرمایه گذاری برآورد شده در برنامه برای بخش غیردولتی مورد محاسبه قرار گرفته. به طوری که حدود ۸/۴۷ درصد از آن باید از محل منابع مالی سیستم بانکی تأمین گردد. میزان تسهیلات پرداختی سالانه به بخش غیردولتی در جدول مربوط به تصویر سرمایه گذاری ثابت در طی برنامه اول نشان داده شده است.

با توجه به تابع محاسبات بندهای الف تا ج، حجم نقدینگی به عنوان تابعی از تغییرات خالص دارایی‌های خارجی، خالص بدھی بخش دولتی و بدھی بخش خصوصی به سیستم بانکی محاسبه گردیده است. در نتیجه رشد حجم نقدینگی برای سالهای برنامه به شرح ذیل برآورد می‌شود.

	۱۳۶۸	۱۰/۸	۱۳۶۹	۱۱/۷	۱۳۷۰	۹/۲	۱۳۷۱	۵/۹	۱۳۷۲	۳/۵	۸/۲	در صدر شد متوسط
--	------	------	------	------	------	-----	------	-----	------	-----	-----	-----------------

۴-۲- فرم توزم :

با توجه به نرخ رشد تولید ناخالص داخلی و حجم نقدینگی مورد پیش‌بینی در برنامه، رشد شاخص بهای کالا و خدمات مصرفی از حدود ۵/۲۸ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۹/۸ درصد در سال ۱۳۷۲ کاهش خواهد یافت. روند مذکور نشان دهنده مهار تدریجی نرخ تورم نسبت به سالهای گذشته است.

۵- تجارت خارجی

۱-۵- صادرات :

میزان صدور روزانه نفت در برنامه پنج ساله از ۱۴۸۲ هزار بشکه در سال ۱۳۶۷ به ۲۲۹۳ هزار

بشکه در سال ۱۳۷۲ افزایش خواهد یافت. قیمت نفت با توجه به پیش‌بینی‌های به عمل آمده در صورت تحقق فروض پیش‌بینی در پنج سال آینده، از ۱۴/۲ دلار در سال ۱۳۶۷ در ازای هر بشکه به ۲۱/۴ دلار در سال ۱۳۷۲ افزایش می‌یابد. بنابراین درآمد ارزی حاصل از صادرات نفت از حدود ۷۲۴۶ میلیون دلار در سال ۱۳۶۷ به ۱۷۹۰۷ میلیون دلار در سال ۱۳۷۲ بالغ خواهد شد. کل درآمد ارزی حاصل از صدور نفت در طی برنامه با احتساب ۶۳۷۶ میلیون دلار صادرات نفت جهت واردات فرآوردهای نفتی و همچنین ۲۴۶۵ میلیون دلار جهت صادرات گاز مایع، نفتا، میعانات گازی و نفت کوره و ۲ میلیارد دلار درآمد حاصل از پیش‌فروش نفت خام معادل ۸۱۴۵۶ میلیون دلار براورد می‌شود.

همچنین درآمدی معادل ۱۶۴۰ میلیون دلار از محل صادرات گاز طی دوره برنامه اول پیش‌بینی شده است که ناشی از صدور ۸/۲ میلیون مترمکعب در روز در سالهای ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰ و ۱۶/۴ میلیون مترمکعب در روز در سالهای ۱۳۷۱ و ۱۳۷۲ می‌باشد.

از مسائل مهمی که در طی برنامه باید بدان توجه خاصی اعمال گردد مسأله افزایش و توسعه صادرات غیرنفتی است زیرا اگر ایجاد تنوع در منابع ارزی کشور در سالهای آتی اتفاق نیفتد آسیب‌پذیری اقتصاد از ارز نفت همچنان حفظ خواهد شد. بنابراین ضروری است که برای ایجاد هر چه بیشتر تعادل در واردات و صادرات غیرنفتی، قوانین و سیاستهای بهخصوص مسأله نرخ برابری ارز به گونه‌ای تنظیم شوند تا امکان حداکثر صادرات غیرنفتی در بخشهاي چون کشاورزی و فرش، معدن و صنایع فراهم آید.

حجم صادرات غیرنفتی طی برنامه پنج ساله معادل ۱۷۸۳۶ میلیون دلار پیش‌بینی می‌شود. ارزش اقلام صادراتی بخشهاي مذکور در جدول منابع و مصارف ارزی کشور نشان داده شده است. حجم دریافت‌های ارزی کل کشور براساس پیش‌بینی‌های مربوط به ارز صادرات نفت و کالاهای غیرنفتی در طی برنامه پنج ساله و همچنین با درنظر گرفتن سایر دریافت‌های ارزی به ۱۲۰۷۳۲ میلیون دلار بالغ خواهد گردید.

۵-۲-واردات:

حجم کل واردات کالا در سال ۱۳۶۷ که حدوداً معادل ۱۲ میلیارد دلار براورد می‌گردد. در طی

پنج ساله برنامه اول روند افزایشی داشته بمطوری که طی دوره ۱۳۶۸-۷۲ مجموعاً به ۱۱۴/۳ میلیارد دلار بالغ خواهد گشت. به علت ایجاد تنگناهای ارزی و لزوم تأمین نیازهای اساسی جامعه سهم واردات مصرفی در کل واردات در سالهای اخیر افزایش یافته است. در طی سالهای برنامه به علت رشد بخشها می‌چون کشاورزی و صنایع مصرفی که تأمین کننده بخشی از نیازهای مصرفی جامعه می‌باشد سهم واردات مصرفی در کل واردات کالا کاهش و سهم واردات سرمایه‌ای و واسطه‌ای به علت رشد استفاده از ظرفیت‌های موجود و همچنین انجام سرمایه‌گذاری‌های جدید افزایش خواهد یافت. ترکیب مصارف ارزی در جدول مربوط به منابع و مصارف ارزی کشور نشان داده شده است. نکته مهم آنکه با توجه به لزوم تقویت بنیه دفاعی بعد از جنگ تحمیلی در چهارچوب سیاست خارجی کشور هزینه ارزی دفاعی، انتظامی و اطلاعاتی در طی برنامه پنج ساله معادل ۹۴۰ میلیون دلار در نظر گرفته شده است. طبیعی است که وجود یک تناسب منطقی بین هزینه‌های ارزی بخش دفاع و سایر هزینه‌ها به خصوص ارز تخصیص یافته به بخش‌های تولیدی اقتصاد ضروری است و تداوم تقویت دفاع کشور بدون داشتن یک اقتصاد با بنیه‌های تولید داخلی رشد یافته در سالهای آتی امکان پذیر نخواهد بود. بدین ترتیب با در نظر گرفتن سایر مصارف ارزی جمع مصرف ارزی طی برنامه به ۱۲۰۷۳۲ میلیون دلار بالغ خواهد گردید.

۹- نیروی انسانی و اشتغال

۱-۶- هدفهای کیفی:

۱-۱-۶- تبدیل تدریجی مشاغل کم بازده به مشاغل مولد.

۱-۲- کاهش بیکاری‌های فصلی و بیکاری‌های پنهان.

۱-۳- ایجاد اشتغال مولد و کاهش تورم بی‌رویه کار در بخش‌های خدماتی از طریق اتخاذ سیاستهای مناسب مالی، پولی، مالیاتی و تشریک مساعی با بخش خصوصی و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های تولیدی اشتغال‌زا در این بخش.

۱-۴- افزایش بهره‌وری کار از طریق بهبود شیوه‌های مدیریت و به کارگماری افراد در پستهای اجرایی مرتبط.

۱-۵- تأمین نیروی انسانی متخصص مورد نیاز مناطق و نواحی محروم کشور از طریق اتخاذ

سیاستهای تشویقی و ایجاد انگیزهای مادی و معنوی لازم:

۱-۶-۶- کاربرد و بهره‌گیری از شیوه‌های مناسب تکنولوژی: در تولید و صنایع پایه و استراتژیک کاربرد تکنولوژی پیشرفته و در سایر موارد تکنولوژی کاربر.

۱-۶-۷- توسعه و حمایت از مشاغل مولد با تأکید بر خود اشتغالی و تولیدات خانگی.

۲-۶- هدفهای کمی:

۱-۶-۲-۱- ایجاد سالانه حدود ۳۹۴۰۰۰ شغل در طول برنامه.

۱-۶-۲-۲- تقلیل نرخ بیکاری از ۱۵/۹ درصد فعلی به ۱۳/۴ درصد در انتهای برنامه.

۱-۶-۲-۳- کاهش نسبت اشتغال فعالیتهای خدماتی از ۴۷/۲ فعلی به ۴۵/۵ درصد در آخرین سال برنامه.

۱-۶-۲-۴- افزایش بهره‌وری سرانه کار به میزان ۵/۲ درصد در سال.

۱-۶-۲-۵- افزایش نسبت کارکنان علمی، فنی و تخصصی از ۹/۶ درصد فعلی به حدود ۱۰/۷ درصد در سال ۱۳۷۲.

۳-۶- سیاستها و خط مشی‌ها:

۱-۳-۱- استفاده مناسب از تکنولوژی و کارافزارها به گونه‌ای که هم متضمن ارتقای سطح اقتصادی و هم حداکثر بهره‌گیری از نیروی کار جامعه باشد.

۱-۳-۲- در جهت افزایش اشتغال، حمایت ویژه از صنایع و کارگاههای کوچک اشتغال‌زا.

۱-۳-۳- در راستای ایجاد اشتغال مولد از ورود آن گروه از کالاهای وارداتی که امکان ساخت آنها در داخل کشور امکان‌پذیر می‌باشد، بدون به وجود آوردن بحران ناشی از کمبود جلوگیری به عمل می‌آید.

۱-۳-۴- طرحها و پروژه‌های اشتغال‌زا در بخش‌های آب و کشاورزی مخصوصاً عملیات مربوط به شبکه‌های آبیاری و زهکشی اراضی مورد توجه قرار گرفته و با اولویت بیشتر در برنامه منظور می‌گردد.

۱-۳-۵- اتخاذ روشها و سیاستهای تشویقی و انگیزشی برای جذب متخصصین در نواحی محروم.

- ۶-۳-۶- اتخاذ سیاستهای مالی، پولی، هالیاتی و تنظیم مقرراتی که در چهار چوب هدفهای توسعه کشور زمینه کاربرد منابع سرمایه‌ای بخش خصوصی را در امور تولیدی تسهیل کند.
- ۶-۳-۷- آموزش مدیران و به کارگماری افراد واجد تجربه و صلاحیت علمی در پستهای کلیدی.
- ۶-۳-۸- هدایت سرمایه‌های حاصل از کار ایرانیان در خارج از کشور به امور تولیدی و اتخاذ سیاستهای حمایتی از سرمایه‌گذاری‌های ایرانیان مقیم خارج در امور تولیدی کشور.
- ۶-۳-۹- حذف و جرح و تعدیل کلیه مقررات و ضوابطی که باعث انقباض بازار کار و عدم ایجاد اشتغال شده‌اند.
- ۶-۳-۱۰- گسترش همکاری‌های فنی و مبادله نیروی کار به ویژه با کشورهای دوست و هم‌جوار.
- ۶-۳-۱۱- متناسب کردن مزد و حقوق و دستمزدها با بهره‌وری کار و تلاش برای متعادل کردن درآمدها در بین بخش‌های مختلف اقتصادی کشور.
- ۶-۳-۱۲- گسترش مطالعات در زمینه دست‌یابی به شیوه‌های کارآمد تولیدی و گسترش آموزش‌های تخصصی، فنی و حرفة‌ای حین خدمت در هر سه بخش خصوصی، تعاونی و دولتی.
- ۶-۳-۱۳- انجام هر ساله طرح جاری جمعیت در مقاطع بین دو سرشماری عمومی کشور و آمارگیری نمونه‌ای سالانه نیروی انسانی و اشتغال به منظور اطلاع دقیق بر چند و چون تحولات جمعیت و بازار کار در کشور.

۴-۶- تحول نیروی کار

در طول این برنامه ۱/۸۸۴ میلیون نفر وارد بازار کار خواهند شد و بر اثر آن جمعیت فعال کشور در آخرین سال این برنامه به ۱۵/۴۹۵ میلیون نفر خواهد رسید.

میزان عمومی فعالیت (نسبت جمعیت فعال به کل جمعیت) از ۲۵/۸ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۲۵/۳ درصد در سال ۱۳۷۲ و میزان واقعی فعالیت (نسبت جمعیت فعال به جمعیت ده ساله و بیشتر) از ۳۸/۸ درصد کنونی به ۴/۳۷ درصد تنزل خواهد یافت.

تحول جمعیت، جمعیت فعال، شاغل و بیکار در طول

سالهای ۱۳۶۷-۱۳۷۲

(به هزار نفر)

سال	۱۳۷۲	۱۳۶۷	متغیرها
کل جمعیت	۶۱۲۸۸	۵۲۷۵۵	
جمعیت ده سال و بیشتر	۴۱۴۰۲	۳۵۰۶۱	
جمعیت فعال	۱۵۴۹۵	۱۳۶۱۱	
جمعیت شاغل	۱۳۴۱۹	۱۱۴۵۰	
جمعیت بیکار	۲۰۷۶	۲۱۶۱	

تحول میزان فعالیت، اشتغال و بیکاری

(درصد)

سال	۱۳۷۲	۱۳۶۷	متغیرها
میزان عمومی فعالیت	۲۵/۳	۲۵/۸	
میزان واقعی فعالیت	۳۷/۴	۳۸/۸	
ضریب اشتغال جمعیت فعال	۸۶/۶	۸۴/۱	
نرخ بیکاری	۱۲/۴	۱۵/۹	

۵-۶- تحول جمعیت شاغل

کاهش شدید سرمایه‌گذاریهای تولیدی و دیگر نارسانیهای عوامل تولیدی که در طول دهه گذشته منجر به پیدایش بیکاریهای آشکار و پنهان گسترده‌ای در اقتصاد ملی شده است و روند شتابان افزایش جمعیت کشور که به ازدیاد عرضه نیروی کار انجامیده است، از جمله عوامل بازدارنده بهره‌گیری تام و کامل از نیروی کار کشور در خلال این برنامه خواهد بود.

تولید ناخالص داخلی به قیمت عوامل در فاصله سالهای ۱۳۷۲-۵۷ درصد و حجم جمعیت کشور ۹/۱۶ درصد افزایش خواهد یافت. عرضه جدید نیروی کار در این مدت ۱/۸۸۴ میلیون نفر خواهد بود، اما از آنجاکه در حال حاضر (سال ۱۳۶۷) حدود ۲/۱۶۱ میلیون نفر از نیروی کار کشور یکارنده بنا براین، این بیکاران را نیز باید جزو مقاضیان شغل به حساب آورد.

با انکاء به حجم، الگوی سرمایه‌گذاری و ارزش افزوده بخش‌های مختلف اقتصادی، مجموع امکانات جدید شغلی که در طی این برنامه، در همه بنيانهای اقتصادی کشور ایجاد خواهد شد از ۱/۹۶۹ میلیون نفر تجاوز نخواهد کرد. بنا براین میزان بیکاری اندکی تقلیل خواهد پذیرفت. به دلیل کاهش کم‌کاریها، استفاده از افراد متخصص در رشته‌های مناسب شغلی و بهبود نظام مدیریت اقتصادی جامعه، بهره‌وری کار در طی این برنامه سالانه حدود ۴/۵ درصد افزایش خواهد یافت.

در خلال این برنامه، به دلیل بازسازی و ترمیم بنيانها و مراکزی که از جنگ تحملی آسیب دیده‌اند، بخش ساختمان و مسکن، صنایع و خدمات وابسته به آن، مهمترین نقش را در تکوین اشتغالهای جدید ایفاء خواهند کرد.

بر مبنای جهت‌گیریهای اقتصادی و سیاستهای اتخاذی، از روندی رویه تمرکز نیروی کار در فعالیتهای خدماتی تا حدودی کاسته خواهد شد، ضریب تمرکز جمعیت شاغل در این‌گونه فعالیتها در آخرین سال برنامه از ۴۵/۵ درصد فراتر نخواهد رفت و ساختار شغلی جمعیت نسبت به وضع موجود به نحو محسوسی بهبود خواهد یافت.

تحول ساختار شغلی جمعیت کشور در فاصله سالهای ۱۳۷۲-۵۷

(درصد)

سال	فعالیتهای عده اقتصادی	
	۱۳۷۲	۱۳۶۷
کشاورزی	۲۵/۴	۲۸/۴
صنایع و معادن	۲۹/۱	۲۴/۴
خدمات	۴۵/۵	۴۷/۲
جمع	۱۰۰/۰	۱۰۰/۰

۶-۶- تحول اشتغال در بخش‌های سه گانه اقتصادی

۱-۶-۶- کشاورزی

در سالهای ۱۳۷۲-۵۷ علی‌رغم افزایش ۲۰۰ هزار هکتار بر اراضی زیرکشت، توسعه شبکه‌های آبیاری و عملیات وسیع بهزراعی و $\frac{5}{8}$ درصد رشد سالانه تولیدات کشاورزی، عمدتاً به خاطر دو عارضه منفی و بازدارنده یکاری و کم‌کاریهای موجود در این بخش پیدایش فرصت‌های جدید شغلی در خور ملاحظه‌ای در فعالیتهای زراعی کشور محتمل نخواهد بود.

خاصه آنکه، نیل به خودکفایی نسبی جامعه، کاربرد کشت مکانیزه در زمینه فرآوردهای استراتژیک کشاورزی نظیر: دانه‌های روغنی، پنبه و دیگر الیاف گیاهی، چفتدر قند، نیشکر و غلات را الزامی می‌کند.

این عامل گرچه تأثیر مثبتی بر اشتغال این بخش نمی‌گذارد، اما با بالا بردن قدرت اقتصاد ملی به ویژه اقتصاد روستایی و اثرات بسیار وسیعی که بر اشتغال زایی بخش‌های اقتصادی مرتب نظیر صنعت، حمل و نقل، ابزارداری و بازرگانی بر جای می‌گذارد، کمک شایان توجهی به بهره‌برداری بیشتر از منابع انسانی کشور می‌کند.

بر این اساس بیشتر اشتغال جدیدی که در بینانهای کشاورزی ایران پدیدار نخواهد شد نه به فعالیتهای زراعی، بلکه غالباً به صید و ماهیگیری، جنگل و مرتع که زمینه کار و فعالیت بسیار وسیعی دارند اختصاص خواهد داشت.

با توجه به حجم سرمایه‌گذاری و روند افزایش تولیدات کشاورزی، انتظار می‌رود در فاصله سالهای برنامه اول ۱۵۸ هزار شغل جدید در این بخش ایجاد گردد و سهم این فعالیت در مجموع جمعیت شاغل کشور از $\frac{4}{28}$ درصد فعلی (سال ۱۳۶۷) به $\frac{4}{25}$ درصد در سال پایانی این برنامه مت حول شود و در ازاء آن با متوسط افزایش سالانه حدود $\frac{9}{4}$ درصد بازده و بهره‌وری کار شاغلان فعالیتهای کشاورزی، درآمد و سطح زندگی بهره‌برداران کشاورزی به گونه شایان توجهی بهبود پذیرد.

۲-۶-۶- صنایع و معادن

در طول سالهای این برنامه، ترمیم و بازسازی بینانهای تولیدی و زیستی آسیب دیده و ویران شده در کار اتخاذ سیاست و تدابیر اقتصادی کارآمد، فرصت کم‌نظیری برای گسترش

اشتغال فعالیتهای ساختمانی و به تبع آن صنایع ساختمانی و امور خدماتی مرتبط خواهد آورد.

رشد و گسترش توأم فعالیتهای ساختمانی و صنعتی، از طریق جذب هازاد نیروی کار روستایی رونق فعالیتهای زراعی و بمویزه بالارفتن بازده و بهره‌وری تولیدی آنها را موجب خواهد شد، و با بسط و توسعه فعالیتهای خدماتی مرتبط نظیر حمل و نقل، بانکداری و فروش، تبلور و شکل‌گیری اشتغال مولد خدماتی را باعث خواهد گشت.

فعالیتهای جنبی کشاورزی بهمراه صنایع سنتی خانگی که غالباً ارتباط تنگاتنگی با فعالیتهای کشاورزی و به خصوص فعالیتهای دامی دارد از جمله زمینه‌هایی است که می‌تواند هم در ابعاد اشتغالهای مولد و هم در ارتقاء اقتصاد روستایی کشور نقش عمدی ایفاء کند.

در کنار این چشم‌انداز مثبت، عواملی همچون وابستگی بخش صنعت به مواد خام و کارافزارهای خارجی، مدیریت ضعیف تولیدی، کاربرد بسیار پایین تر از قابلیت‌های بالقوه بنگاههای تولیدی بهمراه در صنایع تحت پوشش دولت، از جمله موانع رشد اشتغالهای بخش صنعت و معدن در برنامه آتی توسعه کشور خواهند بود.

بر مبنای حجم سرمایه‌گذاری و روند ازدیاد تولیدات فعالیتهای صنعتی و سیاستهای اقتصادی متناسبی که اتخاذ می‌شود در طول این برنامه ۱۰/۱ میلیون شغل در فعالیتهای صنعتی پدیدار خواهد شد، سهم بخش صنعت و معدن از مجموع جمعیت شاغل کشور در فاصله سالهای ۱۳۷۲-۶۷ از ۱۲/۹ درصد به ۱۳/۷ درصد و سهم ساختمان و مسکن از ۱۰/۷ به ۱۴/۶ درصد ازدیاد خواهد یافت.

۶-۶-۳ خدمات

تشدید روند قهری شهرنشینی، و بسط خدمات وابسته به مؤسسات تولیدی منجمله در مورد فروش، ارزیابی، حمل و نقل، خدمات بانکی، تحقیقات تکنولوژیکی و اقتصادی و اجتماعی و بالاخره توسعه خدمات اجتماعی و رفاهی از جمله زمینه‌هایی هستند که موجب گسترش ظرفیتهای شغلی و خدماتی کشور در طول سالهای ۱۳۷۲-۶۷ خواهند شد و از آنجاکه قرار است این توسعه بر فعالیتهای تولیدی متکی باشد بنابراین برخلاف گذشته این اشتغالها عمدتاً به صورت مولد خواهد بود، بازده سرانه نیروی کار به نحو چشمگیری ارتقاء خواهد یافت، کما اینکه متوسط

نرخ رشد بهره‌وری کارکنان خدماتی کشور در طول سالهای برنامه اول به ۴/۱ درصد در سال خواهد رسید.

در خلال سالهای این برنامه، رشد سریع جمعیت و ازدیاد خانوارهای کشور در نهایت باعث خواهد شد که دامنه پهناور خدمات اساسی کشور به وجه بسیار بارزی گسترش یابد. از این رو خدماتی نظیر آموزش و پژوهش، بهداشت و درمان از جمله فعالیتهای هستند که تحت تأثیر متغیر جمعیت فارغ از چگونگی تحولات فعالیتهای صنعتی و معدنی و کشاورزی رشد خواهند یافت. بجز بخش فروش و تا حدود زیادی حمل و نقل و خدمات خصوصی بقیه فعالیتهای خدماتی نظیر: بانکداری، بیمه، خدمات آموزشی و بهداشتی و درمانی و سایر خدمات اجتماعی عمدتاً بر عهده دولت است که در سالهای اخیر به دلیل مشکلات ناشی از جنگ، بوروکراسی حاکم بر نظام اداری و اجرایی کشور و ضعف نظام مدیریت، کارآبی و بهره‌وری بسیار ضعیفی داشته‌اند. گذشته از آن، در بسیاری از بخش‌های خدماتی، حتی خدمات خصوصی نیز به دلیل رکود فعالیتهای تولیدی و ایجاد بازار سیاه، نیروی کار بیش از اندازه‌ای متمرکز شده‌اند که طبعاً بازده اقتصادی چندانی ندارند و بر این اساس از مظاهر اشتغال کاذبند.

با انکاء به میزان سرمایه‌گذاری و الگوی رشد و سیاستهای اتخاذی، در طی این برنامه ۵۷۰ هزار شغل جدید در مجموع فعالیتهای خدماتی کشور ایجاد خواهد شد، به طوری که سهم آن در هرم شغلی جمعیت کشور از ۴۷/۲ درصد فعلی (سال ۱۳۶۷) به ۴۵/۱ درصد در سال پایانی این برنامه خواهد رسید.

با این رخدادها، در کنار ۳۹۴ هزار شغل جدیدی که طی پنج سال آینده، هر ساله در اقتصاد کشور به وجود می‌آید، اولاً بخش وسیعی از مشاغل کاذب و کمکاریهای آشکار حذف خواهد گردید، ثانیاً بافت و ترکیب اشتغال به سمت بخش‌های تولیدی گرایش خواهد یافت و ثالثاً بهره‌وری نیروی کار روند صعودی به خود خواهد گرفت. به سخن دیگر افزون بر دستاوردهای کمی، عمدت‌ترین توفیق در این برنامه توسعه، نیل به یک ساختار متوازن و کارآمد شغلی خواهد بود.

۵- هدفهای کمی کلان (برنامه توسعه)

- ۱- تولید ناخالص داخلی به قیمت ثابت سال ۱۳۶۷ رشد متوسط معادل $1/8$ درصد خواهد داشت و تولید سرانه به طور متوسط سالانه $1/9$ درصد افزایش خواهد یافت.
- ۲- میزان سرمایه گذاری طی برنامه پنج ساله در مجموع معادل ۲۶۴۵۲ میلیارد ریال به قیمتی‌های ثابت سال ۱۳۶۷ خواهد بود و با توجه به حداکثر استفاده مطلوب از ظرفیت‌های موجود و همچنین افزایش نسبت سرمایه گذاری به تولید ناخالص داخلی رشد سرمایه گذاری به طور متوسط سالانه معادل $6/11$ درصد خواهد بود.
- ۳- درآمدهای دولت در طی برنامه به طور متوسط رشدی معادل $1/25$ درصد داشته و از $7/18$ میلیارد ریال در سال ۱۳۶۷ به $1/1$ میلیارد ریال در سال ۱۳۷۲ افزایش خواهد یافت. رشد متوسط درآمدهای مالیاتی $4/26$ درصد، درآمد نفت 15 درصد و سایر درآمدها معادل 34 درصد برآورد می‌شود. سهم درآمدهای مالیاتی در کل درآمدها از 47 درصد در سال ۱۳۶۷ به $4/49$ درصد در سال ۱۳۷۲، افزایش و همچنین سهم درآمدهای مالیاتی در تولید ناخالص داخلی از $3/4$ درصد در سال ۱۳۶۷ به $4/8$ درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش خواهد یافت.
- ۴- نسبت درآمدهای مالیاتی به هزینه‌های جاری از $8/28$ درصد در سال ۱۳۶۷ به $6/16$ درصد در سال ۱۳۷۲ افزایش می‌یابد.
- ۵- کسری بودجه دولت از حدود ۲۱۴۶ میلیارد ریال در سال ۱۳۶۷ به $5/12$ میلیارد ریال در سال ۱۳۷۲ کاهش یافته و سهم آن در کل بودجه از 51 درصد به $4/1$ درصد تقلیل می‌یابد.
- ۶- سهم هزینه‌های عمرانی در کل هزینه‌های دولت از $4/19$ درصد در سال ۱۳۶۷ به $8/28$ درصد در سال پایانی برنامه افزایش می‌یابد.
- ۷- صادرات نفت و گاز در سال ۱۳۷۲ به 19200 میلیون دلار و جمع پنج ساله آن به 83096 میلیون دلار بالغ خواهد گردید.
- ۸- جهت ایجاد تنوع در منابع ارزی کشور حجم صادرات غیرنفتی در طی برنامه افزایش خواهد یافت. حجم صادرات غیرنفتی در طی پنج سال برنامه معادل ۱۷۸۳۶ میلیون دلار خواهد بود.
- ۹- نرخ باروری از $6/4$ فعلی به 4 در سال ۱۳۹۰ کاهش می‌یابد. در نتیجه نرخ رشد جمعیت از

۲/۲ درصد به ۲/۳ درصد در سال مذکور تقلیل می‌یابد و نرخ رشد جمعیت در سال ۱۳۷۲ به سطح ۳ درصد خواهد رسید.

۱۰- در برنامه پنج ساله با ایجاد سالانه حدود ۳۹۴ هزار شغل جدید، نرخ بیکاری به حدود ۱۴/۰ درصد تقلیل خواهد یافت. با توجه به اشتغال ایجاد شده و همچنین حجم فعالیتهای پیش‌بینی شده، در طی برنامه، بهره‌وری سرانه نیروی کار هر ساله به میزان ۵/۲ درصد افزایش خواهد یافت.

۱۱- نرخ رشد حجم نقدینگی به علت کاهش شدید کسری بودجه دولت در طی برنامه روند نزولی داشته به طوری که از ۲۱ درصد در سال ۱۳۶۷ به ۳/۸ درصد در سال ۱۳۷۲ کاهش می‌یابد.

۱۲- با توجه به نرخ رشد تولید ناخالص داخلی و حجم نقدینگی مورد پیش‌بینی در برنامه، رشد شاخص بهای کالاهای و خدمات مصرفی از حدود ۲۸/۵ درصد در سال ۱۳۶۷، به ۹/۸ درصد در سال ۱۳۷۲ کاهش خواهد یافت.

ه- سیاستهای کلی

۱- تقویت پول ملی و کاهش رشد نقدینگی و کنترل تورم از طریق کاهش کسری بودجه.
۲- عدم کاهش سطح ارائه خدمات عمومی دولت نظیر اداره عمومی کشور، امور قضایی و حفظ امنیت، اداره روابط خارجی، دفاع از مرزها، خدمات آموزشی و بهداشتی و درمانی و تأمین هزینه‌های ذیریط از طریق افزایش درآمدهای مالیاتی با تأکید بر مالیات‌های مستقیم و اختصاص درآمدهای حاصل از صادرات نفت به امر سرمایه‌گذاریهای مولد.

۳- کاهش هزینه‌های دولت از طریق جلب مشارکت مردم در ایجاد و اداره مؤسسات آموزشی و درمانی و همچنین تأمین هزینه‌های تأسیسات و خدمات شهرهای متوسط و بزرگ توسط ساکنان آنها.

۴- تغییر سیستم سهمیه‌بندی کالاهای اساسی به نحوی که سویسیدهای پرداخت شده در چهارچوب نظام تأمین اجتماعی کشور به تدریج صرفاً متوجه افراد کم درآمد جامعه گردد.

۵- تغییر سیاست نرخ گذاری کالاهای و خدمات، به نحوی که به تدریج قیمت‌های تعادلی برای منابع اقتصادی به وجود آمده و در این راستا:

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାର ଦେଖିଲୁ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

፩-፭-፻፯፲፮ የፌዴራል ቤት አጭር ቤት ስምምነት ተረምም ይችላል እና የፌዴራል ቤት አጭር ቤት ስምምነት ተረምም ይችላል

କରୁଥିଲା ମନେ ଯେ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

7-ትኩረት አገልግሎት የሚመለከት የወጪ ተስተካክለ ይችላል

1-8-1 ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରକାନ୍ତ ମହାନ୍ତିର ଏବଂ ଶରୀରକାନ୍ତ ମହାନ୍ତିର ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ ହେଲାଏ

દીપનાથ

የተሰጠውን የሚገኘውን ተክኖሎጂ እና ስራውን የሚያሳይ

၅-မြန်မာ ရွေ့ကျော် ပုဂ္ဂန် ရှိခိုင် ပါ အောင် မြန်မာ ရွေ့ကျော် ပုဂ္ဂန် ရှိခိုင် ပါ အောင်

କୁଣ୍ଡଳ ପାଦ ଏ ଶୈତାନି କୁଣ୍ଡଳ ପାଦ ଏ ଶୈତାନି କୁଣ୍ଡଳ ପାଦ ଏ ଶୈତାନି

କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି

၁-၃-၄။ မြန်မာ့တရာ့က အမြတ် အမျိုးမျိုး ရှိခဲ့သူ မြန်မာ့တရာ့ ပါ၏

حقیقی خاص اعلام می‌نماید تا افراد حقیقی و حقوقی مختلف فرصت برابر برای استفاده از امکانات صادراتی و وارداتی را کسب کنند.

۳-۸-۳- واحدهای تولید می‌توانند مواد اولیه و اقلام اختصاصی مورد مصرف خود را با نظارت دولت وارد نمایند.

۴-۸-۴- واردات توسط بخش تعاونی و خصوصی بایستی با اولویت تأمین از طریق صادرات کالاهای غیرنفتی و یا خدمات انجام شود. دولت می‌تواند ارز حاصل از صادرات نفت خام و یا سایر منابع طبیعی در اختیار خود را با نرخی که تعیین خواهد نمود، در اختیار بخش‌های تعاونی و خصوصی قرار دهد.

۵-۸-۵- سیاست قیمت‌گذاری کالاهای وارداتی به‌نحوی تنظیم می‌گردد که ضمن حفظ استانداردهای مورد نظر در مورد کیفیت کالاهای، در مواردی که قیمت کالاهای وارداتی کمتر از قیمت تولیدات داخلی باشد، با توجه به سیاست حمایتی دولت از محصولات کشاورزی و تولیدات صنعتی داخلی، قیمت در سطح قیمت‌های تعیین شده دولت ثابت و مابه التفاوت دریافت می‌گردد.

۶-۸-۶- در صد معینی از تولیدات کالاهای غیرضروری صنعتی داخلی که ارز حاصل از صدور آن بیشتر از هزینه‌های ارزی مستقیم و غیرمستقیم برای تولید آنهاست، با توجه به ضوابط فوق برای صادرات اختصاص خواهد یافت ولی آنکه کل تولیدات در داخل قابل مصرف باشد.

۷-۸-۷- در بازرگانی خارجی جهت حمایت از تولیدات صنایع داخلی به خصوص صنایع ماشین‌سازی و واسطه‌ای و برای تسريع در ایجاد یک ساخت صنعتی غیر وابسته ضمن جلوگیری تدریجی از ورود کالاهای صنعتی مصرفی به کشور هم‌زمان با رشد صنایع مادر و بنیادی بخشودگیهای حقوق گمرکی و سود بازرگانی کالاهای واسطه‌ای و سرمایه‌ای در طول برنامه به تدریج لغو می‌گردد. لغو بخشودگی شامل کالاهای واسطه‌ای مربوط به کشاورزی و تکنولوژیهای پیچیده که در افق برنامه اول قابل دسترسی نیستند، نخواهد بود. وضع سود بازرگانی در صورت لزوم اعمال محدودیتهای وارداتی به کالاهای واسطه‌ای و سرمایه‌ای و توسعه صنایع واسطه‌ای و ماشین‌سازی مورد حمایت قرار خواهد گرفت.

آن دسته از واحدهای تولیدی که فعالیت آنها در چهارچوب سیاست "توسعة صادرات" قرار

من گیرید مشمول این بند نبوده و از تسهیلات خاص گمرکی و بازرگانی جهت ورود مواد اولیه، قطعات یدکی و ماشین آلات برخوردار خواهد بود.

۸-۸- با توجه به نقش حیاتی توسعه صادرات غیرنفتی در ایجاد منابع جدید ارزی ضروری است جهت حفظ و ایجاد ثبات بیشتر در بهبود روند توسعه صادرات غیرنفتی سیاستها و مقررات لازم در جهت تضمین سود مناسب صادرکنندگان اتخاذ گردد تا از این طریق امکان ایجاد رقابت در بازارهای بینالمللی برای کالاهای داخلی وجود داشته باشد.

دولت تسهیلات لازم برای صادرات کالاهای کشاورزی از قبیل اطلاعات مربوط به بازرگانی اطلاعات فنی و ارائه اعتبار را برای کشاورزان فراهم خواهد ساخت.

۸-۹- برای جلوگیری از قاچاق کالا در نقاط مرزی طبق ضوابط و مقررات به هموطنان مرزنشین اجازه صادرات و واردات کالاهای مجاز از طریق مناطق مرزی به خصوص مناطق جنوبی و شرقی کشور فراهم خواهد شد.

۸-۱۰- شرکتهای ییمه دولتی به منظور کمک به رشد صادرات غیرنفتی، کلیه کالاهای صادراتی را با شرایط آسان در مقابل خطرات احتمالی حمل و نقل، سرقت، مفقودشدن و غیره ییمه خواهد کرد.

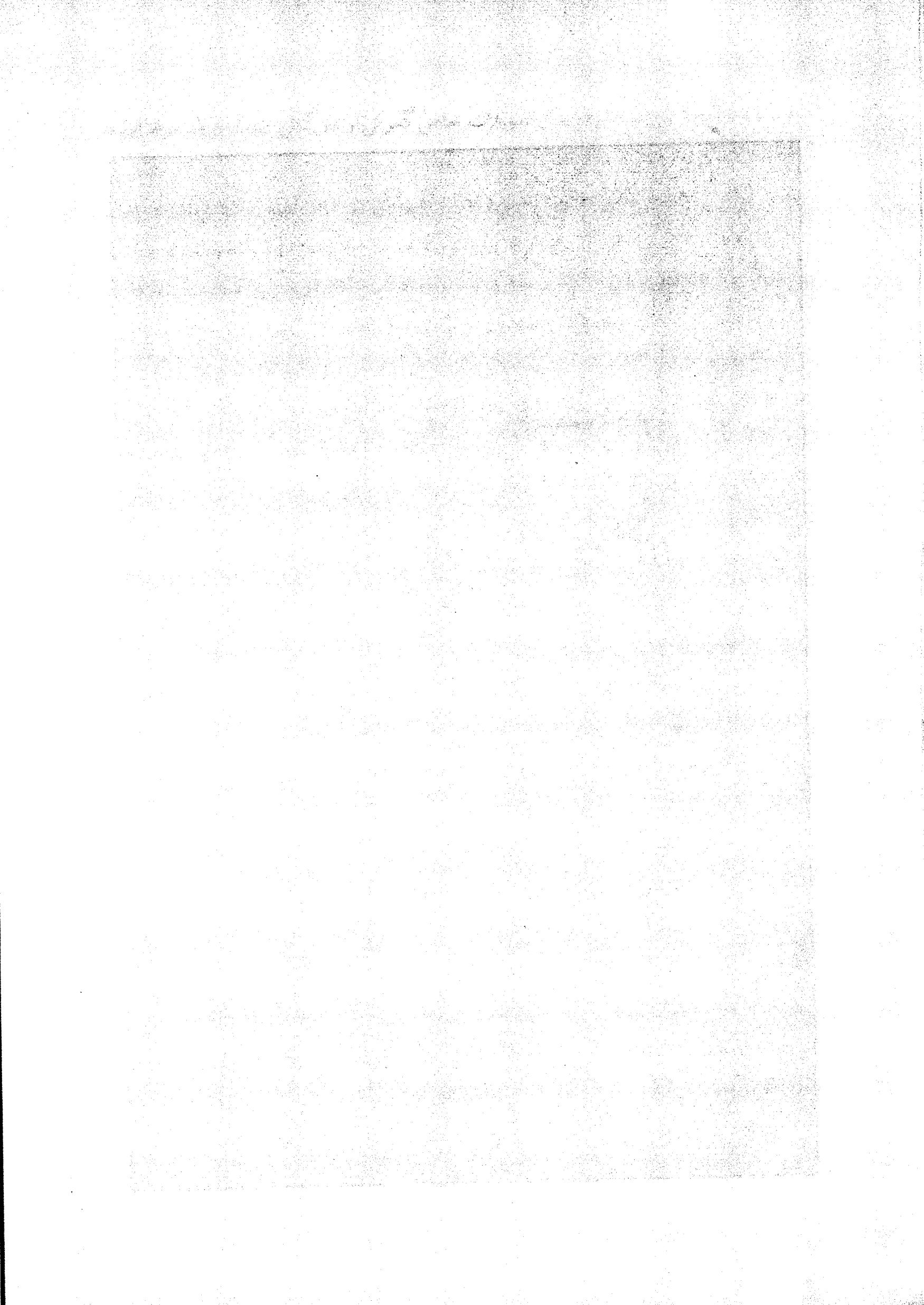
۹- بی ریزی گسترده در جهت برقراری ارتباط بنیادی مراکز تولید و تحقیقات صنعتی و کشاورزی و تربیت محقق و بهبود کیفیت تحقیقات از طریق ارتباط مراکز تحقیقاتی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی با دانشگاههای کشور و مراکز تحقیقاتی مشابه در کشورهای پیشرفته صنعتی و کشاورزی.

۱۰- تشکیل شرکتهای تعاونی تولیدی همچنان مورد حمایت دولت قرار خواهد داشت و شرکتهای تعاونی بسته به ماهیت فعالیت تولیدی خود مدت زمان معینی از حمایت دولت برخوردار خواهد بود و تا پایان فرصت مزبور می‌باشد قادر به رقابت با بخش‌های خصوصی و حفظ خود در بازار باشند.

۱۱- حذف تشکلهای انحصاری در تولید و توزیع کالا با تأکید بر جلوگیری از انحصار توزیع سهمیه کالاهای تولیدی بخش دولتی توسط اتحادیه‌های صنفی و ممانعت از دسترسی به سودهای کلان ناشی از وجود قیمت‌های نوگانه در اقتصاد کشور.

فست دوم

جدول بندی

جدول شماره (۱) - ترکیب تولید ناخالص داخلی در برنامه پنج ساله (۱۳۵۸-۷۲)

(میلیارد ریال)

(به قیمت ثابت ۱۳۵۷)

نحوه رشد متوسط (۱۳۶۸-۷۲)	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	۱۳۶۷	شرح
	(بیاورد)						
۱- کشاورزی	۵۲۱۱	۵۲۲۰/۲	۵۲۳۰/۲	۵۲۴۷/۹	۵۲۵۴/۰	۵۲۶۰/۶	۶۲۵۴/۰
۲- نفت	۲۰۵۹	۲۰۵۰	۲۰۵۱/۹	۲۰۵۲/۹	۲۰۵۳/۰	۲۰۵۴/۰	۲۰۵۵/۰
۳- صنایع و معادن	۱۶۱۳/۴	۱۶۱۴/۰	۱۶۱۴/۰	۱۶۱۴/۷	۱۶۱۵/۰	۱۶۱۵/۰	۱۶۱۵/۰
۳-۱- صنعت	۱۴۱۴	۱۴۱۳	۱۴۱۲/۷	۱۴۱۲/۷	۱۴۱۳/۰	۱۴۱۴/۰	۱۴۱۴/۰
۳-۲- معدن	۲۰۹/۶	۲۰۹/۰	۲۰۹/۰	۲۰۹/۰	۲۰۹/۰	۲۰۹/۰	۲۰۹/۰
۴- آب و برق و گاز	۴۶۱	۴۹۰/۴	۵۰۸/۷	۵۲۰/۵	۵۲۱/۰	۵۲۲/۰	۵۲۳/۰
۵- ساختمان	۱۲۲۴/۸	۱۲۲۴/۷	۱۲۲۴/۷	۱۲۲۴/۷	۱۲۲۴/۷	۱۲۲۴/۷	۱۲۲۴/۷
۶- خدمات	۱۲۱۴/۰	۱۲۷۵۷/۷	۱۵۶۸۱	۱۵۶۸۱	۱۵۷۹۲/۷	۱۵۷۹۲/۷	۱۵۷۹۲/۷
۶-۱- حمل و نقل	۸۹۸/۴	۹۴۴/۵	۹۶۷/۲	۹۹۸/۲	۹۹۸/۲	۹۹۸/۲	۹۹۸/۲
۶-۲- سایر خدمات	۱۱۲۳/۱	۱۱۸۱۲/۲	۱۲۶۶۵/۳	۱۲۶۶۵/۳	۱۲۶۶۵/۳	۱۲۶۶۵/۳	۱۲۶۶۵/۳
تولید ناخالص داخلی به قیمت عوامل*	۲۲۵۰۳/۳	۲۲۵۲۸۹/۵	۲۶۰۳۳/۰	۲۶۰۳۳/۰	۲۶۰۳۳/۰	۲۶۰۳۳/۰	۲۶۰۳۳/۰
تولید سرانه (هزار ریال)	۴۲۶/۴	۴۴۹/۷	۴۷۵/۷	۴۹۲/۱	۵۱۸/۲	۵۴۲/۱	۵۴۲/۱

* با کسر گارمزد احتسابی

جدول شماره (۲) - هزینه‌های مصرفی و سرمایه‌گذاری در برنامه پنج ساله (۱۳۵۸-۷۲)

(میلیارد ریال)

(به قیمت ثابت ۱۳۵۷)

رشد متوسط (۱۳۶۸-۷۲)	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	۱۳۶۷	شرح
۱- هزینه‌های مصرف خصوصی	۱۳۲۱۶	۱۳۲۲۰	۱۳۲۳۰	۱۳۲۳۷	۱۳۲۴۵	۱۳۲۵۰	۱۳۲۸۵
۲- هزینه‌های مصرف دولتی	۲۸۹۰	۲۷۷۲	۲۷۷۲	۲۷۷۲	۲۷۷۲	۲۷۷۲	۲۷۸۸
۳- سرمایه‌گذاری ناخالص داخلی	۲۲۶۸	۲۱۲۲	۲۱۲۲	۲۱۲۲	۲۱۲۰	۲۱۱۰	۵۵۶۲
۳-۱- غیردولتی*	۱۷۳۹	۱۷۳۹	۱۷۳۹	۱۷۳۹	۱۷۳۹	۱۷۳۹	۲۰۸۹
۳-۲- دولتی**	۱۵۲۹	۱۵۲۹	۱۵۲۹	۱۵۲۹	۱۵۲۹	۱۵۲۹	۲۵۷۴

* - غیردولتی شامل پس انداز خصوصی و سیستم بانکی

** - دولتی شامل بودجه عمرانی و منابع بنگاههای دولتی

جدول شماره (۳) - تعمیر سرمهی گذاری ثابت می بزند (۷۷-۱۳۹۸)

卷之三

جدول شماره (۵) - خلاصه بودجه عمومی دولت

(میلیارد ریال)

رشد متوسط سالانه (درصد)	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	۱۳۶۷ (عملکرد)	
<u>۱۰٪</u>	<u>۵۷۴۲/۱</u>	<u>۵۵۹۰/۴</u>	<u>۵۳۷۱/۷</u>	<u>۴۰۰۷۸</u>	<u>۲۱۵۰/۰</u>	<u>۲۰۹۷۷</u>	<u>درآمد</u>
<u>۲۵٪</u>	<u>۲۱۸۰/۰</u>	<u>۲۵۹۲/۰</u>	<u>۲۰۹۷/۰</u>	<u>۱۶۸۸/۰</u>	<u>۱۱۵۰/۰</u>	<u>۹۸۶/۲</u>	<u>درآمدهای مالیاتی</u>
<u>(۲۵٪)</u>	<u>(۱۹۰۸/۰)</u>	<u>(۱۵۰۰/۰)</u>	<u>(۱۲۵۰/۰)</u>	<u>(۱۰۱۲/۰)</u>	<u>(۷۰۶/۰)</u>	<u>(۶۴۵/۰)</u>	<u>(مالیاتهای مستقیم)</u>
<u>(۳۰٪)</u>	<u>(۱۳۷۲/۰)</u>	<u>(۱۰۳۷/۰)</u>	<u>(۸۷۹/۰)</u>	<u>(۵۷۰/۰)</u>	<u>(۳۴۴/۰)</u>	<u>(۲۲۰/۰)</u>	<u>(مالیاتهای غیرمستقیم)</u>
<u>۱۰٪</u>	<u>۱۷۷۴/۰</u>	<u>۱۳۴۵/۴</u>	<u>۱۱۹۴/۳</u>	<u>۱۰۱۱/۲</u>	<u>۹۰۰/۰</u>	<u>۵۵۷/۲</u>	<u>درآمد ثابت</u>
<u>۳۳٪</u>	<u>۱۹۱۸/۱</u>	<u>۱۵۰۸/۰</u>	<u>۱۲۴۷/۴</u>	<u>۱۰۹۷/۰</u>	<u>۱۱۰۰/۰</u>	<u>۴۴۴/۵</u>	<u>سایر درآمدها</u>
<u>۹٪</u>	<u>۵۰۳۴/۵</u>	<u>۵۱۳۴/۰</u>	<u>۵۰۵۰/۵</u>	<u>۵۰۰۸/۱</u>	<u>۴۹۹۷/۰</u>	<u>۴۲۴۵/۰</u>	<u>پرداختها</u>
<u>۱۵٪</u>	<u>۴۷/۰/۰</u>	<u>۴۸/۰/۰</u>	<u>۴۷/۰/۰</u>	<u>۴۶/۰/۰</u>	<u>۴۵/۰/۰</u>	<u>۴۳/۰/۰</u>	<u>اعتبارات جاری</u>
<u>۱۷٪</u>	<u>۱۴۷/۰/۰</u>	<u>۱۸۰۷/۰</u>	<u>۱۸۲۸/۰</u>	<u>۱۵۰۷/۰</u>	<u>۱۰۱۸/۰</u>	<u>۸۲۵/۰</u>	<u>اعتبارات عمرانی</u>
<u>۴۴٪</u>	<u>۹۲/۰</u>	<u>۷۸۱/۱</u>	<u>۱۲۲۴/۰</u>	<u>۱۰۷۱/۰</u>	<u>۱۲۹۷/۰</u>	<u>۲۱۴۵/۰</u>	<u>کسری بودجه</u>
<u>۴۹٪</u>	<u>۹۲/۰</u>	<u>۷۸۱/۱</u>	<u>۱۲۲۴/۰</u>	<u>۱۰۷۱/۰</u>	<u>۱۲۹۷/۰</u>	<u>۲۱۴۵/۰</u>	<u>منابع تأمین کسری</u>
<u>-۵٪</u>	<u>۹۲/۰</u>	<u>۱۱۸/۱</u>	<u>۱۲۲۴/۰</u>	<u>۱۰۷۱/۰</u>	<u>۸۸/۰</u>	<u>۱۲۲۴/۰</u>	<u>برگشتی از پرداختهای سالهای گذشته</u>
-	-	<u>۵۳۲/۰</u>	<u>۱۲۱۱/۰</u>	<u>۱۲۲۴/۰</u>	<u>۱۲۱۰/۰</u>	<u>۲۰۲۲/۰</u>	<u>استقرار از سیستم بانکی</u>

جدول شماره (۶) - تصویر اعتمادات جاری طی برنامه اول (۱۳۶۸-۷۲)

(مبالغ به میلیارد ریال)

جمع ۱۳۶۸-۷۲	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	امور عمومی
۲۲۷۱/۳	۵۱۴۲	۳۹۲۹	۲۹۸۹	۲۰۱۲	۲۲۲۹	تنظیمه روابط قوای سه‌گانه
۲/۰	۱۰	۷۰	۰۹	۰۸	۰۸	قانونگذاری
۱۲/۱	۲/۲	۲۱۰	۲۱۸	۲۷	۲/۴	اداره امور عمومی کشور
۲۱/۵	۷۰	۷۸	۵۰	۵۰	۴/۷	اداره امور قضایی، ثبتی و موقوفات
۲۱۰/۰	۷۰/۰	۵۷۱۰	۵۴۰	۵۹۷	۴۹/۳	اجرای سیاست داخلی کشور
۱۲۲/۵	۲۶/۳	۲۰۹	۲۲۰	۲۵۲	۲۱۲	حفظ نظم و امنیت داخلی کشور
۱۲۵/۰	۲۸۰/۴	۲۷۱۰	۲۶۳/۲	۲۸۰/۲	۱۷۶/۳	اداره روابط خارجی
۲۷/۰	۸۶	۸۸	۱۰۱	۱۱۲	۸۳	اداره امور مالی
۱۹۷/۲	۵۰/۴	۴۰/۰	۳۸۵	۳۲۹	۲۹/۴	آمار و خدمات عمومی فنی
۵۰/۰	۱۳/۲	۱۲/۲	۱۲۰	۱۲۰	۱۲/۶	اطلاعات و ارتباطات جمعی
۱۹۲/۹	۴۴/۵	۴۲۰	۳۹/۶	۳۷۲	۲۹/۶	ساختمانها و تأسیسات دولتی
۲/۱	۰/۵	۰/۵	۰/۴	۰/۴	۰/۳	اداره امور نیروی کار
۳۲/۶	۸۰	۷۵	۶۹	۶۵	۵/۷	امور دفاعی
۳۲۲۵/۰	۶۰۲۰	۶۰۲۰	۶۰۲۰	۶۰۱۷	۶۱۷/۳	امور اجتماعی
۱۰۳۰۲/۹	۲۰۳۷/۵	۲۲۸۵/۹	۲۰۷۹/۲	۱۸۵۱	۱۵۳۱/۲	آموزش و پرورش عمومی
۵۰۲۶/۶	۱۲۵۸/۱	۱۱۲۷/۲	۱۰۱۹/۲	۹۱۵/۱	۷۱۷/۰	فرهنگ و هنر
۱۰۳/۰	۲۲۴/۸	۲۲۷	۲۰۷	۱۸۸	۱۶۰	بهداشت، درمان و تقدیم
۱۹۶۴/۰	۴۸۸/۲	۴۴۰/۵	۴۰۰/۴	۲۵۱۰	۲۸۲/۷	تأمين اجتماعی و بهزیستی
۱۷۸۲/۶	۴۰۵/۱	۳۷۸۷/۲	۳۵۰/۳	۳۲۱/۶	۳۱۲/۳	تریبیت بدنی و امور جوانان
۷۰/۰	۱۶/۲	۱۵/۴	۱۴/۶	۱۲/۸	۱۰/۰	تأمین مسکن
۱۶/۲	۲/۴	۲/۳	۲/۲	۲/۲	۲/۱	حفاظت محیط زیست
۲۰/۲	۴/۷	۴/۴	۴/۱	۲/۷	۲/۴	عملیات چندمنظوره توسعه نواحی
۵/۰	۱/۰	۱/۰	۱/۰	۱/۰	۱/۰	آموزش فنی و حرفه‌ای
۴۸۴/۴	۱۳۱/۷	۱۱۰/۷	۹۶/۲	۸۲/۱	۶۳/۹	آموزش عالی
۵۴۹/۳	۱۰۵/۹	۱۴۲/۱	۱۳۱/۳	۱۲۰/۳	۹۸/۷	تحقیقات
۱۷۰/۲	۴۸۷/۲	۴۰/۳	۳۲/۲	۲۷/۵	۲۱/۱	امور اقتصادی
۲۲۲۹/۵	۴۶۰/۴	۵۴۰/۰	۵۲۸/۵	۴۱۹/۱	۲۷۱/۰	کشاورزی و منابع طبیعی
۲۳۱/۹	۷۹/۹	۷۲/۰	۶۶/۲	۵۹/۹	۵۲/۹	منابع آب
۴۰/۵	۸/۵	۹/۰	۹/۰	۸/۹	۵/۱	برق
۴/۰	۰/۸	۰/۸	۰/۸	۰/۸	۰/۸	صنایع
۳۰/۲	۶/۸	۵/۲	۵/۹	۵/۸	۵/۳	نفت
۴۴۶/۴	-	۱۱۲/۶	۱۳۷/۶	۱۰۵/۸	۹۰/۴	معدان
۱۸/۹	۵/۲	۴/۴	۳/۷	۲/۱	۲/۵	بازرگانی
۱۰۷۲/۲	۲۰۴/۶	۲۸۰/۸	۲۴۶/۸	۱۷۸/۲	۶۲/۷	راه و ترابری
۳۲۵/۱	۵۰/۴	۴۹/۰	۴۷/۶	۴۵/۲	۴۲/۹	پست و مخابرات
۳۹/۲	۶/۱	۷۰	۸۸	۹/۷	۶/۸	جهانگردی
۹/۹	۲/۱	۲/۶	۲/۱	۱/۶	۰/۵	ساختمانهای جاری
۲۷۷۷/۷	۵۳۵/۰	۵۰۴/۸	۵۰۸/۱	۵۳۲/۲	۶۶۶/۴	(تقویت پنیه دفاعی)
(۲۲۲۵/۰)	(۴۴۹/۰)	(۴۱۹/۲)	(۴۲۲/۴)	(۴۲۲/۲)	(۵۰۰/۰)	جمع
۲۰۷۷۶/۰	۴۷۰۴/۲	۴۴۸۲/۱	۴۳۳۶/۷	۳۶۲۲/۰	۳۲۲۰/۰	

جدول شماره (۷) - تصویر اعتبارات عمرانی طی برنامه اول (۱۳۵۸-۷۲)

(مبالغ به میلیارد ریال)

جمع ۱۳۵۸-۷۲	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	
۵۱۹/۴	۱۰۲/۵	۱۰۷/۵	۱۱۹/۵	۱۲۶/۲	۶۱/۹	امور عمومی
۵۰/۴	۱۲/۷	۱۱/۷	۱۲/۴	۱۰/۴	۸/۲	آمار و خدمات عمومی فنی
۴۰/۰	۱۱/۱	۱۰/۰	۱۰/۰	۹/۰	۴/۹	اطلاعات و ارتباطات جمعی
۴۱۹/۲	۷۸/۸	۸۷/۸	۹۷/۱	۱۰۶/۸	۴۷/۸	ساختمانها و تأسیسات دولتی
۲۲۶۶/۳	۵۹۲/۷	۵۷۷/۰	۵۲۷/۴	۴۸۲/۷	۲۹۵/۹	امور اجتماعی
۸۰۰/۰	۲۰۵/۷	۱۹۲/۸	۱۸۴/۹	۱۵۴/۷	۶۰/۹	آموزش و پرورش عمومی
۳۷/۵	۸/۵	۹/۰	۹/۰	۷/۲	۲/۸	فرهنگ و هنر
۴۵۶/۰	۱۱۰/۲	۱۱۰/۰	۹۷/۵	۸۷/۰	۴۵/۸	بهداشت، درمان و تزیین
۲۲/۱	۵/۶	۶/۱	۵/۴	۳/۶	۲/۴	تأمین اجتماعی و بهزیستی
۵۰/۰	۸/۰	۹/۰	۱۲/۱	۱۲/۰	۸/۴	تریبیت بدنی و امور جوانان
۱۰۰/۹	۲۲/۲	۲۱/۵	۲۱/۱	۲۰/۸	۱۴/۳	عمران شهرها
۵۸/۰	۱۹/۰	۱۶/۰	۱۲/۰	۷/۰	۳/۰	عمران و نوسازی روستاهای
۱۱۵/۶	۲۸/۴	۲۵/۴	۲۴/۱	۲۳/۹	۱۳/۶	تأمین مسکن
۲/۰	۰/۴	۰/۵	۰/۶	۰/۰	-	حفاظت محیط زیست
۲۵/۲	۵/۰	۵/۰	۵/۰	۵/۰	۵/۳	عملیات چندمنظوره توسعه نواحی
۲۰۰/۰	۴۵/۷	۴۶/۰	۴۷/۴	۳۷/۸	۲۱/۶	آموزش فنی و حرفه‌ای
۲۱۲/۷	۴۵/۰	۵۱/۲	۴۷/۸	۴۱/۳	۲۸/۴	آموزش عالی
۳۸۴/۳	۸۲/۰	۸۲/۳	۸۰/۰	۸۰/۹	۵۸/۱	تحقیقات
۴۰۰/۲/۸	۸۴۵/۶	۹۰۰/۰	۹۲۴/۷	۸۳۱/۲	۵۰۰/۸	امور اقتصادی
۷۸۷/۲	۲۱۰/۳	۱۸۵/۶	۱۷۲/۷	۱۲۴/۱	۸۴/۵	کشاورزی و منابع طبیعی
۷۸۷/۲	۱۸۴/۶	۱۷۹/۶	۱۷۲/۷	۱۶۸/۰	۸۲/۳	منابع آب
۱۷۱/۲	۳۴/۲	۳۲/۲	۴۱/۳	۴۴/۷	۱۶/۸	برق
۵۷۳/۶	۸۲/۶	۱۲۱/۳	۱۵۹/۷	۱۶۱/۷	۱۴۷/۳	صنایع
۲۸۹/۶	۷۲/۲	۷۹/۶	۶۹/۳	۴۷/۴	۲۱/۱	معدن
۲۵/۷	۰/۷	۵/۶	۷/۱	۷/۴	۴/۹	بازرگانی
۱۱۹۷/۲	۲۴۶/۲	۲۸۰/۰	۲۸۶/۱	۲۴۲/۳	۱۴۱/۷	راه و ترابری
۵۱/۵	۸/۷	۹/۵	۱۱/۰	۲۰/۶	۱/۷	پست و مخابرات
۱۹/۵	۵/۱	۵/۱	۴/۸	۴/۰	۰/۵	جهانگردی
۱۲۰۰/۲	۲۸۹/۶	۲۵۷/۴	۲۲۶/۳	۲۱۷/۲	۱۸۹/۷	سایر هزینه‌های عمرانی
(۳۵۰/۰)	(۶۰/۰)	(۷۰/۰)	(۷۰/۰)	(۸۱/۰)	(۶۹/۰)	(بازسازی و نوسازی مراکز جمعیتی - بازسازی مناطق و شهرها و روستاهای جنگزده و بمباران شده)
۱۳۸۹/۰	۱۸۲۰/۴	۱۸۰۴/۴	۱۸۲۸/۹	۱۶۵۷/۲	۱۰۱۸/۰	جمع

۱۳۶۷/۱۱/۱۶

جدول شماره (۸) - تصویر ترازنامه تلقینی سیستم بانکی و شاخصهای کارخانه
و خدمات مصرفی (۱۳۹۸-۷۲)

شرح	میلادی (سال)	شماره دوره	شماره تسلیمه	شماره تسلیمه	شماره تسلیمه	شماره تسلیمه	شماره تسلیمه
شاخص داراییهای خارجی	۱۳۶۶	۱۳۶۷	۱۳۶۸	۱۳۶۹	۱۳۷۰	۱۳۷۱	۱۳۷۲
شاخص بدنهای پخش دولتی	۷۰۷	۷۱۴	۷۲۲	۷۲۴	۷۲۶	۷۲۸	۷۲۹
بدنهای پخش خصوصی	۵۴۱۴۴	۵۷۸۵	۵۹۳۷	۶۱۵۷۵	۶۳۱۷۳	۶۴۸۹۳	۶۷۲۰۱
جمع	-	-	-	-	-	-	-
جمع تدبیرگی	-	-	-	-	-	-	-
رشد شاخصهای کالا و خدمات مصرفی	-	-	-	-	-	-	-
رشد شاخصهای کالا و خدمات مصرفی	۷۱	۱۱۴	۱۲۳	۱۳۰	۱۳۶	۱۳۷	۱۳۸

جدول شماره (۹) - منابع و مصارف ارزی کشور طی برنامه اول (۱۳۶۸-۷۲)

مصارف			شرح	منابع		
جمع	صهاری	میلیون دلار		میلیون دلار	شرح	میلیون دلار
۱۱۳,۴۳۲	۶۲,۱۲۲	۵۲,۲۰۰	<u>پارهات کالا</u>	۸۲,۰۹۶	<u>صادرات نفت و گاز و فرآوردهای نفتی</u>	
۸,۶۰۰	۸۳۰۰	۲۰۰	<u>کشاورزی و منابع طبیعی</u>	۷۲,۶۱۵	<u>صادرات نفت خام</u>	
(۱,۵۰۰)	(۱,۵۰۰)	(—)	(از موضوع تبصره (۲۹) قانون برنامه اول)	۱,۶۳۰	<u>صادرات گاز</u>	
(۲,۱۰۰)	(۲,۱۰۰)	(۲۰۰)	(سایر)	۶,۳۷۶	<u>صادرات نفت جهت واردات فرآورده</u>	
۲,۱۴۰	۲,۰۰۰	(۱۴۰)	<u>منابع آب</u>	۲,۳۶۵	<u>صادرات گاز مایع، نفتا، میانات گازی و نفت کبری</u>	
(۳,۰۰۰)	(۳,۰۰۰)	(—)	(از موضوع تبصره (۲۹) قانون برنامه اول)	۱۷,۸۲۶	<u>صادرات کالاهای غیرنفتی</u>	
(۱,۱۴۰)	(۱,۰۰۰)	(۱۴۰)	(سایر)			
۲۲,۷۷۸	۱۴,۱۲۸	۱۹,۶۰۰	<u>صنایع</u>			
(۷,۰۰۰)	(۷,۰۰۰)	(—)	(از موضوع تبصره (۲۹) قانون برنامه اول)	۳,۰۳۳	<u>صادرات کالاهای کشاورزی</u>	
(۲۶,۷۷۸)	(۷,۱۲۸)	(۱۹,۶۰۰)	(سایر)	۹,۰۰۰	<u>صادرات کالاهای صنعتی</u>	
۲,۹۰۰	۲,۰۵۰	۸۵۰	<u>معدن</u>	۴,۴۰۰	<u>صادرات فرش</u>	
(۲۰۰)	(۲۰۰)	(—)	(از موضوع تبصره (۲۹) قانون برنامه اول)	۱,۳۰۰	<u>صادرات محصولات معدنی</u>	
(۲,۷۰۰)	(۱,۸۵۰)	(۸۵۰)	(سایر)	۱۱۲	<u>صادرات مواد دارویی</u>	
۱۲,۷۲۶	۸,۳۵۰	۶,۳۷۶	<u>نفت و فرآوردهای نفتی</u>			
۱,۸۰۰	۱,۸۰۰	—	<u>گاز</u>	۲,۸۰۰	<u>صادرات خدمات</u>	
۲۵۰	۲۵۰	—	<u>مسکن</u>	۴۵۰	<u>درآمد ارزی حاصل از جهانگردی</u>	
۶,۳۴۰	۵۸۰۰	۲۲۰	<u>برق</u>	۲,۳۵۰	<u>سایر</u>	
۴,۲۰۰	۲,۳۸۷	۹۱۳	<u>راه و ترابری</u>		<u>دربافتهای ارزی حساب سرمایه</u>	
۲۵۰	۱۵۰	۱۰۰	<u>عمران شهرها</u>	۲۶۰۰		
۲,۳۰۰	۲,۲۱۰	۱۹۰	<u>پست و مخابرات</u>		<u>منابع ارزی موضوع بند (۱۴) تبصره (۲۹) قانون بودجه سال ۱۳۶۸ (خالص)</u>	
(۳۰۰)	(۳۰۰)	(—)	(از موضوع تبصره (۲۹) قانون برنامه اول)	۴۰۰	<u>منابع ارزی موضوع بند (د) تبصره (۲۹) قانون برنامه اول</u>	
(۲,۱۰۰)	(۱۹۱۰)	(۱۹۰)	(سایر)		<u>منابع ارزی موضوع بند (ز) تبصره (۲۹) قانون برنامه اول</u>	
۵۵۰	۵۳۷	۱۲	<u>انرژی اتمی</u>		<u>منابع ارزی موضوع بند (ه) تبصره (۲۹) قانون برنامه اول</u>	
۱۹,۵۴۰	۱,۱۲۰	۱۸,۴۲۰	<u>بازرگانی</u>	۷,۵۰۰	<u>سایر دربافتهای ارزی</u>	
۱,۴۹۰	۱,۰۰۰	۱,۳۹۰	<u>دفاعی، انتظامی، امنیتی و اطلاعاتی</u>			
۱۵۱	۵۶	۹۵	<u>آموزش و پرورش عمومی</u>	۳,۰۰۰		
۱۲۰	۸۵	۳۵	<u>آموزش فنی و حرفه‌ای</u>			
۶۰۰	۱۱۰	۳۹۰	<u>آموزش عالی</u>	۱,۵۰۰		
۴۰۰	۳۰۰	۱۰۰	<u>تحقیقات</u>			
۲۰۶	۱۴	۱۹۲	<u>فرهنگ و هنر</u>	۲,۰۰۰		
۲,۱۲۹	۵۷۰	۱,۰۵۹	<u>بهداشت و درمان</u>			
۱۰۰	۲۸	۷۷	<u>تامین اجتماعی و بهزیستی</u>			
۲۵۰	—	۲۵۰	<u>اداره روابط خارجی</u>			
۵۷	۲۱	۳۶	<u>تربیت بدنی</u>			
۷۳۰	۲۶۴	۳۷۶	<u>اطلاعات و ارتباطات جمعی</u>			
۲۰	—	۲۰	<u>موشناسی</u>			
۲۰	۲	۲۸	<u>جهانگردی</u>			
۵	—	۵	<u>حافظت محیط زیست</u>			
۴۰۰	۴۰۰	—	<u>بازاری</u>			
<u>۲,۵۰۰</u>			<u>پارهات خدمات</u>			
<u>۹۰۰</u>			<u>پرداختهای ارزی حساب سرمایه</u>			
<u>۱,۰۰۰</u>			<u>در اختیار رئیس جمهور</u>			
<u>۱۲۰,۷۳۲</u>			<u>جمع مصارف</u>	<u>۱۲۰,۷۳۲</u>	<u>جمع منابع</u>	

جدول شماره (۱۰)
تحول اشتغال در بخش‌های مختلف اقتصادی ۱۳۵۷-۷۲

(به هزار نفر)

اشتغال جدید	۱۳۷۲	۱۳۶۷	بخش‌های اقتصادی
۱۵۸	۲۴۱۱	۲۲۵۳	۱- کشاورزی
۱۱۰	۳۹۰۳	۲۷۹۷	۲- صنایع و معدن:
(۳۴۲)	(۱۸۲۲)	(۱۴۸۰)	صنعت و معدن
(۲۳)	(۱۴۰)	(۹۷)	آب و برق و گاز
(۷۲۱)	(۱۹۴۱)	(۱۲۲۰)	ساختمان:
۷۰۵	۶۱۰۵	۵۴۰۰	۳- خدمات:
(۱۸۶)	(۱۰۷۷)	(۸۹۱)	خدمات عمده فروشی و خرد فروشی
(۱۱۰)	(۷۸۱)	(۶۷۱)	رستوران و هتلداری
(۳۹)	(۱۴۲)	(۱۰۳)	خدمات حمل و نقل، ارتباطات و انبار داری
(۳۷۰)	(۴۱۰۵)	(۳۷۳۵)	خدمات مالی، بیمه، ملکی و حقوقی
			خدمات عمومی، اجتماعی و شخصی
۱۹۶۹	۱۳۴۱۹	۱۱۴۵۰	جمع کل

جدول شماره (۱۱)
رشد و تحول بهره‌وری سرانه کار ۱۳۵۷-۷۲

(بهره‌وری به هزار نفر)

سالانه (درصد)	بهره‌وری سرانه (به قیمت ثابت سال ۵۳)		بخش‌های اقتصادی
	۱۳۷۲	۱۳۶۷	
۴/۹	۲۳۰	۱۸۱	۱- کشاورزی
۴/۸	۴۱۹	۳۳۲	۲- صنایع و معدن:
(۱۱/۰)	(۳۷۲)	(۲۲۰)	صنعت و معدن (بدون نفت)
(۱/۴)	(۱۰۶۰)	(۹۹۰)	آب و برق و گاز
(۲/۳)	(۹۵)	(۷۷)	ساختمان:
۴/۱	۳۳۳	۲۷۲	۳- خدمات:
(۲/۰)	(۱۹۲)	(۱۷۴)	حمل و نقل
(۴/۴)	(۳۵۴)	(۲۸۶)	سایر خدمات
۵/۲	۳۳۳	۲۰۸	جمع کل

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و پنجاه و دو بصره منضم به قسمتهای ۱ و ۲ و پیوست شماره ۱ در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ پانزدهم بهمن ماه یک هزار و سیصد و شصت و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۱/۱۱/۱۳۶۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی
مهدی کروی

جدول شماره (۴) تعمیر سرمایه‌گذاری ثابت طی برنامه‌اول (۱۳۶۸ - ۱۳۷۲)

مبالغه به میلیارد روپاں)